

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1989-1990

1 DECEMBER 1989

ONTWERP VAN DECREET

**houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap
voor het begrotingsjaar 1990**

ONTWERP VAN DECREET

**houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap
voor het begrotingsjaar 1990**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Financiën en Begroting
uitgebracht door de heren J. De Bremaeker en P. Deprez**

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer L. Vanvelthoven.

Vaste Zeden : de heren F. Cauwenberghs, P. Deprez, M. Didden,
E. Van Rompuy, G. Verhaegen, J. Weyts ;

de heer J. De Bremaeker, mevrouw A. Duroi-Vanhelmont, de
heren G. Moens, L. Vanvelthoven ;

de heren R. Daems, A. Denys, F. Vermeiren ;

de heren J. Loones, R. Van Hooland.

Plaatsvervangers :

de heren F. Aerts, E. Bockstal, E. Cooreman, J. De Roo, C.
Moors, J. Van Eetvelt ;

de heren M. Bartholomeeussen, C. Lisabeth, V. Peuskens, M.
Schoeters ;

de heren L. Bril, F. Verberckmoes, G. Verhofstadt ;

de heren H. Candries, A. De Beul.

Zie :

7-B (1988-1989)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet
- Nr. 2 : Amendementen

8-B (1988-1989)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet + Bijlagen
- Nrs. 2 tot 6 : Amendementen
- Nr. 7-A : Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Externe Aangelegenheden
- Nr. 7-B : Verslag namens de Commissie voor Cultuur
- Nr. 7-C : Verslag namens de Commissie voor de Media
- Nr. 7-D : Verslag namens de Commissie voor Onderwijs en Vorming
- Nr. 7-E : Verslag namens de Commissie voor Welzijn en Gezondheid
- Nr. 7-F : Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt
- Nr. 7-G : Verslag namens de Commissie voor Economie, Energie en Tewerkstelling
- Nr. 7-H : Verslag namens de Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting
- Nr. 7-I : Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud
- Nr. 7-J : Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken en Vervoer
- Nrs. 8 en 9 : Amendementen

6-B (1988-1989)

- Nr. 1 : Toelichtingen

INHOUD

	Blz.
Inleiding van de verslaggevers	4
Werkwijze in de Commissie	4
1. Inleidende uiteenzetting van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	6
II. Opmerkingen van het Rekenhof en antwoorden van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	17
III Algemene bespreking	
A. Algemeen	
Vragen en opmerkingen van de leden	30
Antwoord van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	36
B. Brusselse initiatieven	
Inleiding van de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	43
Bespreking	45
C. Debat naar aanleiding van de door de verslaggevers van de inhoudelijk bevoegde commissies uitgebrachte mondelinge verslagen	
Buitenlandse en Externe Aangelegenheden	46
Onderwijs en Vorming	47
Economie, Energie en Tewerkstelling	49
Leefmilieu en Natuurbehoud	
Openbare Werken en Vervoer	5:
IV. Artikelsgewijze bespreking, stemmingen en eindstemmingen	
A. Middelenbegroting 1990	52
B. Uitgavenbegroting 1990	53
V. Voorstel van motie van overeenstemming — Stemming	67
Teksten aangenomen door de Commissie na amendering .	67
Bijlage	70

DAMES EN HEREN,

INLEIDING VAN DE VERSLAGGEVERS

Uw Commissie voor Financiën en Begroting onderzocht op 18 oktober, 14 november, 16 november en 29 november 1989 het ontwerp van decreet houdende de **middelenbegroting** van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 en het ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990.

Wegens de innige band tussen de middelen- en **uitgavenbegroting** werd één verslag betreffende de beide ontwerpen van decreet opgesteld.

WERKWIJZE IN DE COMMISSIE

Het voorliggend ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting werd behandeld overeenkomstig artikel 66 van het Reglement van Orde van de Vlaamse Raad. Na algemene bespreking in de Commissie voor Financiën en Begroting werd de algemene uitgavenbegroting verder verwezen naar de respectieve bevoegde commissies die, na indicatieve stemming, bij de Commissie voor Financiën en Begroting verslag uitbrachten over de hun voor onderzoek toegewezen decreetsartikelen en gedeelten van afdeling 1 — (begrotingskredieten), afdeling II (verrichtingen op begrotingsfondsen) en afdeling III (instellingen van openbaar nut) van de krediettabel.

Te dien einde werden zowel de decreetsbepalingen als de decreettabel opgesplitst. In bijlage van dit verslag vindt men de bij onze werkzaamheden gebruikte indeling. U zult opmerken dat ook onder uw Commissie voor Financiën en Begroting een aantal specifieke aangelegenheden ressorteerden waarover een deelcommissie dan ook geen advies uitbracht.

Zowel in de Commissie voor Financiën en Begroting als in de verschillende deelcommissies konden amendementen worden ingediend.

In de deelcommissies hadden alle stemmingen een indicatieve waarde. De definitieve stemmingen en uiteraard ook de eindstemming over het gehele ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting vielen onder de bevoegdheid van de Commissie voor Financiën en Begroting.

Door de wet van 28 juni 1989 werd een budgettaire nieuwigheid ingevoerd, met name de administratieve begroting. Deze administratieve begroting dient het voorwerp uit te maken van een met redenen omklede motie waarbij de Vlaamse Raad verklaart dat de administratieve begroting in overeenstemming is met de inhoud en de doelstelling van de algemene uitgavenbegroting (nieuw artikel 9, § 6 van de wet van 28 juni 1963, zoals voorzien bij de wet van 28 juni 1989).

Deze nieuwigheid had haar weerslag op de werkwijze in de Commissie. De verschillende deelcommissies bevestigden overstemming van de hen toegewezen gedeelten van de administratieve begroting met de inhoud en de doelstellingen van de algemene uitgavenbegroting.

Formeel gezien werd enkel in de Commissie voor Financiën en Begroting een met redenen omkleed voorstel van motie van overeenstemming behandeld.

Het is evident dat dit nieuwe begrip van administratieve begroting met het eraan gekoppelde begrip van motie van

overeenstemming vatbaar is voor een zeer spoedige invoering in het Reglement van Orde van de Vlaamse Raad.

Voor alle duidelijkheid wijzen wij er hier nog op dat de hierna volgende deelcommissies verslag uitbrachten bij uw Commissie voor Financiën en Begroting :

a) Commissies inhoudelijk bevoegd voor aangelegenheden bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet :

1. Commissie voor Buitenlandse en Externe Aangelegenheden ;
2. Commissie voor Cultuur ;
3. Commissie voor de Media ;
4. Commissie voor Onderwijs en Vorming ;
5. Commissie voor Welzijn en Gezondheid.

b) Commissies inhoudelijk bevoegd voor aangelegenheden bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet :

1. Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt ;
2. Commissie voor Economie, Energie en Tewerkstelling ;
3. Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting ;
4. Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud ;
5. Commissie voor Openbare Werken en Vervoer.

Enkel de Commissie voor Financiën en Begroting onderzoekt het ontwerp van middelenbegroting. De behandeling gebeurde gelijktijdig met de behandeling van het ontwerp van algemene uitgavenbegroting.

1. INLEIDENDE UITEENZETTING VAN DE VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE, GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING

Vooreerst wijst de Voorzitter van de Vlaamse Executieve erop dat hij tijdens de algemene bespreking van de middelen en de uitgavenbegroting voor 1989 eerder dit jaar in deze commissie en in de openbare vergadering zowel in zijn inleidende uiteenzetting als in zijn repliek op de argumentatie van bepaalde leden, uitvoerig heeft aangetoond dat het voorgestelde begrotingstekort voor 1989, namelijk 20,7 miljard frank na de amendering, geen enkele onderschatting van de globale uitgaven inhield. Hij heeft toen eveneens aangetoond aan de hand van computersimulaties dat de Vlaamse Gemeenschap als gevolg van de begroting 1989 geenszins de komende jaren hypothekeerde en dat de vrees voor toekomstige onvoorziene tekorten volkomen ongegrond is.

Zowel het voorstel van aanpassing van de begroting voor 1989, als het begrotingsvoorstel 1990 staat opnieuw deze stelling.

In het bijblad voor 1989 zijn in totaal voor 1.404,1 miljoen frank bijkredieten voorzien, die evenwel nagenoeg volledig gecompenseerd worden door 1.393,6 miljoen frank verminderingen en 6,6 miljoen frank extra-inkomsten (trekkingsrechten tewerkstellingsprogramma).

Gezien de oorspronkelijke begroting 1989 voor 362.598,3 miljoen frank betalingskredieten voorzag, blijven de nettobijkredieten bijgevolg beperkt tot 0,001 % van de totale begroting.

Dit nul-bijblad bewijst nogmaals dat de eerste begroting van de Vlaamse Gemeenschap een „eerlijke” begroting kan genoemd worden, die als een ernstig vertrekpunt voor de toekomstige financiën van de Vlaamse Gemeenschap kan worden beschouwd.

Indien men daarenboven de gevraagde bijkredieten nader analyseert dan blijkt dat 315,5 miljoen frank betrekking heeft op bijkredieten voor vorige jaren, dit wil zeggen om onbetaald gebleven facturen van vóór 1989 te kunnen vereffenen. Voor 1989 zelf worden slechts 1.088,6 miljoen frank bijkredieten gevraagd. Deze hebben voor nagenoeg 60 % betrekking op onderwijs en betreffen voor in totaal 436,4 miljoen frank de noodzakelijke aanpassing van de kredieten voor wedden- en weddetoelagen voor het onderwijzend personeel ingevolge de aanpassing aan de index. Hiervoor was trouwens een provisioneel krediet van 1 miljard frank voorzien in de begroting.

Het bijblad 1989 bewijst dus dat onze stelling juist was : de begroting 1989 was correct opgemaakt en hield geen onderschatting van de uitgaven in.

De meest recente cijfers inzake de thesaurie van de Vlaamse Gemeenschap onderstrepen dit eveneens.

Op de uitvoeringsrekening van de begroting 1989 bij de nationale thesaurie had de Vlaamse Gemeenschap tot en met 30 september een overschot van nagenoeg 10,0 miljard frank.

Op de vroegere rekening-courant (dit wil zeggen voor de jaren 1981 tot en met 1988) heeft de Vlaamse Gemeenschap daarenboven een boni van 4,1 miljard frank.

Tot en met de maand september belopen de totale ontvangsten voor 1989 286,3 miljard frank als volgt onder te verdelen :

— fiscale ontvangsten (gewestbelastingen) :	11,7 miljard frank
— dotaties :	24,5 miljard frank
— toegewezen middelen (gedeelte van de opbrengst van de personenbelasting en de B.T.W.) :	208,0 miljard frank
— andere eigen ontvangsten :	3,1 miljard frank
Ontvangsten op middelenbegroting	247,3 miljard frank

Dit is 72,2 % van de goedgekeurde middelenbegroting voor 1989 die 342,466 miljard frank bedraagt.

Daarenboven werden op de afzonderlijke sectie (begrotingsfondsen) ontvangsten geboekt voor 39,0 miljard frank.

Tot en met de maand september belopen de totale uitgaven voor 1989 276,3 miljard frank als volgt verdeeld :

— lopende uitgaven :	230,1 miljard frank
— kapitaaluitgaven :	19,7 miljard frank
Begrotingsuitgaven :	249,8 miljard frank

Dit is 68,8 % van de goedgekeurde uitgavenkredieten voor 1989 die 363,198 miljard frank bedragen.

Daarenboven werden op de afzonderlijke sectie (begrotingsfondsen) voor 26,5 miljard frank uitgaven gedaan.

Het resultaat van de uitvoeringsrekening van de begroting 1989 tot en met september is dus het volgende :

— Begrotingsontvangsten (titels 1 en II) :	247,3 miljard frank
— Begrotingsuitgaven (titels 1 en II) :	249,8 miljard frank
Saldo op de begrotingsverrichtingen :	— 2,5 miljard frank

Verrichtingen op de begrotingsfondsen

— Ontvangsten :	39,0 miljard frank
— Uitgaven :	26,5 miljard frank
Saldo op de afzonderlijke sectie	+ 12,5 miljard frank

De uitvoeringsrekening van de begroting 1989 bewijst bijgevolg dat de in deze commissie naar aanleiding van de bespreking van de begroting voor 1989 door sommige leden ontwikkelde stelling dat op de beginsaldi van de begrotingsfondsen systematisch zou worden ingeteerd en aldus de begroting zelf kunstmatig werd ontlast, niet juist is. Integendeel, in thesaurie zijn de saldi op de afzonderlijke sectie met 12,5 miljard frank aangegroeid doordat de spijzing vanuit de begroting sterker is dan de uitgaven die ten laste ervan werden gedaan.

Deze gunstige cijfers in verband met de thesaurietoestand dienen toch wel met enige voorzichtigheid gehanteerd te worden. Een aantal elementen vallen hierbij te vermelden die onze thesaurie in het laatste jaarkwartaal extra zullen belasten :

— de inhouding op de middelen voor de (nog) niet overgehevelde diensten. In totaal betreft het op jaarbasis een bedrag van 5,0 miljard frank voor Gewest en Gemeenschap samen ;

— de uitgaven die ten laste blijven van het Gewest en de Gemeenschap op basis van de regels inzake rechtsopvolging zoals bepaald in de financieringswet, maar die ten laste van overgedragen nationale kredieten werden betaald en die dus gerecupereerd dienen te worden op de Vlaamse begroting. Een voorlopige schatting hiervan raamt deze zeker op 5,3 miljard frank ;

— de vertragingen in het uitgavenritme als gevolg van de onduidelijkheid die er bij de nog nationale administraties heerste in verband met de bevoegdheden. De weerslag hiervan in uitgavenversnelling voor het laatste kwartaal van 1989 is vanzelfsprekend moeilijk in te schatten maar zou toch op 4 à 5 % van de totale uitgaven kunnen worden geraamd.

Deze elementen maken dat het saldo per 31.12 op de uitvoering van de begroting 1989 negatief zal worden maar binnen de toegestane thesauriemarge van 11,5 miljard frank zou blijven, zeker wanneer het gecumuleerd saldo van de vorige jaren eraan toegevoegd wordt.

Hoewel het koninklijk besluit waarbij de thesaurie wordt georganiseerd in het kader van de nationale schatkist voor de overgangperiode 1989-1990 nog in voorbereiding is, kan men er toch van uitgaan dat zonder plotse tegenvallers inzake de uitgaven, de Vlaamse Gemeenschap voor 1989 geen leningfinanciering zal hoeven aan te gaan.

De uitgangspositie voor de toekomstige evolutie van de Vlaamse overheidsfinanciën is dus stevig en gezond.

De begrotingsvoorstellen voor 1990 bouwen op deze basis voort.

Tijdens zijn inleiding van de begrotingvoorstellen voor 1989 in deze Commissie, heeft hij gesteld dat naar de begrotingsvoorstelling toe de uitgavenbegroting 1989 ongetwijfeld een overgangsbegroting te noemen is. In de loop van de bespreking in de Commissie en de openbare vergadering heeft hij aangekondigd dat de begroting 1990 in een nieuwe volledig functionele vorm zou worden voorgesteld, om aldus de eigen specificiteit van de Vlaamse begroting ook in de structuur ervan tot uitdrukking te brengen.

Ondertussen is de nieuwe begrotingswetgeving van 28 juni 1989 tot stand gekomen die ondermeer voorziet in de gelijktijdige indiening van een middelenbegroting en van een algemene uitgavenbegroting. Het nieuwe artikel 9 van de aldus gewijzigde wet van 28 juni 1963 inzake de Rijkscomptabiliteit omschrijft ten aanzien van de uitgaven dat de kredieten voortaan toegekend worden per programma.

De vroegere begrotingstabel waarbij de begrotingskredieten per artikel volgens de aard van de uitgaven door de Vlaamse Raad werden toegekend wordt bijgevolg vervangen door de programma's. De Vlaamse Raad kent dus voortaan begrotingskredieten toe aan de Vlaamse Executieve per programma.

Voor wat de begroting 1990 betreft worden aldus kredieten gevraagd voor in totaal 77 afzonderlijke bestaansmiddelen- en activiteitenprogramma's.

In tegenstelling met de nationale algemene uitgavenbegroting waar de programma's nauw verbonden zijn met de organieke structuur van de nationale overheid (departementen opgedeeld in organisatieafdelingen of algemene directies, die op hun beurt een of meerdere programma's beheren) is de programmastructuur van de Vlaamse Gemeenschap volledig functioneel en sluit dus zeer nauw aan bij de in het kader van de Benelux gebezigde functionele classificatie van de uitgaven. Enkel de bestaansmiddelenprogramma's houden uiteraard verband met de organieke structuur van de Vlaamse Gemeenschap. Gelet op het feit dat er op dit ogenblik nog geen definitief uitsluit is inzake de departementale indeling van de administratie worden alle diensten voorlopig gegroepeerd in één bestaansmiddelenprogramma (programma 14).

Wat de activiteitenprogramma's betreft wordt evenwel een zuiver functionele structuur gehanteerd. Hierdoor zijn de activiteitenprogramma's zoals deze in de Vlaamse begroting worden gedefinieerd een zo nauw mogelijke weergave van de beleidsdoelstellingenstructuur die de Vlaamse Executieve zich gesteld heeft in het kader van de aan de Vlaamse Gemeenschap toegekende bevoegdheden.

Aldus kan de begroting 1990 een echte beleidsbegroting worden genoemd. De Vlaamse Executieve vraagt door middel van haar begrotingsvoorstellen voortaan aan de Vlaamse Raad kredieten te verlenen per gestelde beleidsdoelstelling en kan aldus de prioriteitenafweging tussen de verschillende doelstellingen die nu expliciet tot uitdrukking worden gebracht in de begroting toetsen aan het regeerprogramma waarop een politieke meerderheid van deze Raad haar vertrouwen aan de Executieve heeft gegeven. Meer dan ooit is de begroting geen administratief en/of boekhoudkundig document meer, maar de jaarlijkse vertaling in cijfers van het beleidsprogramma van de Executieve.

De omschrijving van de doelstellingen per activiteitenprogramma door de bevoegde Gemeenschapsminister en de uitleg in verband met de realisaties en de kostprijs-evolutie ervan maakt het voorwerp uit van het tweede deel van de toelichting bij de algemene uitgavenbegroting.

De kredieten voor de programma's worden volgens de economische classificatie van de uitgaven opgesplitst in basisallocaties, behalve natuurlijk voor de dotaties aan de Vlaamse Raad. De tabellen van de basisallocaties, met aanduiding van de uitgaven bestemd voor een of meer horizontale programma's, worden administratieve begrotingen genoemd en zijn gevoegd als bijlage 1 bij het ontwerp van algemene uitgavenbegroting.

De Vlaamse Raad wordt verzocht in de vorm van een met redenen omklede motie, te verklaren dat deze administratieve begrotingen in overeenstemming zijn met de inhoud en de doelstellingen van de programma's in de algemene uitgavenbegroting.

Op deze wijze wordt een getrapte begrotingspecialiteit in het leven geroepen, namelijk een eerste — wettelijke — die kredietenveloppes vaststelt per programma waarvan het geheel de algemene uitgavenbegroting vormt en een tweede — administratieve — die voor elk programma afzonderlijk de uitgaven verder opsplijt naargelang de aard ervan in basisallocaties (de lijst van alle basisallocaties komt voor in bijlage 1 — administratieve begrotingen).

Van de wettelijke specialiteit kan slechts afgeweken worden mits goedkeuring door de Vlaamse Raad van een aanpassingsblad aan de algemene uitgavenbegroting. De administratieve specialiteit van haar kant kan gewijzigd worden door een herverdeling van de basisallocaties binnen eenzelfde programma onder de voorwaarden gesteld door § 7 van het artikel 9 van de wet van 28 juni 1963, zoals gewijzigd door de wet van 28 juni 1989.

Wat opvalt bij deze nieuwe voorstellingswijze van de begroting is dat het onderscheid tussen de lopende en de kapitaaluitgaven als zodanig niet meer gemaakt wordt in de decreetstabel van de begrotingskredieten.

In de administratieve begrotingen worden de kredieten evenwel opgesplitst volgens de economische classificatie hetgeen het onderscheid tussen de lopende en de kapitaalverrichtingen nog steeds mogelijk maakt.

Tenslotte wil hij de bijzondere aandacht van de commissie-

leden vestigen op artikel 15 van de decreetsbepalingen. Per programma worden hier de facultatieve toelagen opgesomd die vroeger nominatief ingeschreven waren in de decreetstabel. Gezien er over de afzonderlijke artikels niet meer als dusdanig gestemd wordt door de Vlaamse Raad zou de decreetale basis waarop deze toelagen konden worden verleend aldus komen te vervallen. Daarom dienden ze terug opgenomen te worden in de decreetsbepalingen. Daarenboven dienden voor de toelagen die onder de toepassing van het Cultuurpact vallen eveneens de bedragen vermeld te worden in het begrotingsdecreet zelf.

Tijdens de algemene bespreking in deze Commissie van de eerste begroting van de Vlaamse Gemeenschap na de recente staatshervorming werd uitvoerig gehandeld over de diverse scenario's en simulaties in verband met de evolutie van de financiën van de Vlaamse Gemeenschap op middellange termijn.

Niemand heeft toen ontkend dat de eerste begrotingsjaren voor de Vlaamse Gemeenschap bijzonder moeilijk zouden zijn. De simulaties die op basis van de begroting 1989 toen door de Voorzitter werden voorgesteld gaven als prognose voor 1990 een tekort van 49,0 miljard frank bij ongewijzigd beleid. Toen reeds heeft hij gesteld dat hij, en geen enkele die een beleidsverantwoordelijkheid draagt zal hem tegenspreken, een dergelijk tekort niet zou aanvaarden. Vlaanderen mag zich niet overleveren, zoals de nationale overheid eind jaren zeventig en begin van de jaren tachtig heeft gedaan, aan de ondragelijke wurggreep van de zichzelfvoedende financiële lasten van de overheidsschuld.

Daarom heeft het huidige Vlaams regeerakkoord een strikte jaarlijkse begrotingsnorm voorzien voor de globale uitgaven- evolutie gedurende de overgangperiode. De evolutie van de globale uitgaven dient zodanig te zijn dat zij jaarlijks overeenstemt met de evolutie van de in de financieringswet vermelde basisbedragen. De toepassing van deze norm inzake de uitgaven- evolutie leidt tot een effectieve beperking van het begrotingstekort tot het zogenaamde natuurlijk tekort, dit is het verschil tussen de overeenkomstig de financieringswet overgehevelde middelen en de met de overeenstemmende bevoegdheden verbonden uitgaven (die per definitie gelijk zijn aan de geïndexeerde en/of gecorrigeerde basisbedragen).

Daar waar het verschil tussen de basisbedragen en de middelen voor 1988 afgerond 20,8 miljard frank bedraagt, is dit verschil voor 1990 te becijferen op afgerond 30 miljard frank. Welnu, het voorstel van begroting voor 1990 behelst 349,1 miljard frank ontvangsten (de geaffecteerde ontvangsten zoals de milieuheffingen niet inbegrepen) en voorziet 377,9 miljard frank uitgavenkredieten waardoor het voorzien begrotingstekort 28,8 miljard frank bedraagt. Daarbij kan gesteld worden dat er op de verrichtingen buiten de begroting geen tekort zal zijn zodat het netto te financieren saldo eveneens 28,8 miljard frank zou bedragen.

Ook de tweede begroting van de Vlaamse Gemeenschap sinds de nieuwe staatshervorming schrijft zich dus volledig in binnen de tekortnormering zoals impliciet gesteld door het financieringssysteem van Gewesten en Gemeenschappen.

Door jaarlijks binnen de norm van het natuurlijk tekort te blijven wordt het ontstaan van een Vlaamse zogenaamde rentesneeuwbal vermeden. De financiering van een hoger tekort en de daaraan verbonden lasten zouden immers in sterke mate de toekomstige mogelijkheden voor het profileren van een eigen Vlaams beleid hypothekeren. Daarentegen zal de beperking van de jaarlijkse begrotingstekorten tot het

zogenaamde natuurlijk tekort toelaten dat de Vlaamse Gemeenschap vanaf de tweede helft van de jaren negentig ten volle kan genieten van de door het financieringssysteem voor Vlaanderen gegenereerde bonussen.

De Vlaamse Regering wenste met haar begroting voor 1990 ook geenszins een gedeelte van de toekomstige bonus nu reeds op te souperen. Anderzijds eist het evenwicht tussen de huidige behoeften en de toekomstige behoeften van de Vlaamse Gemeenschap evenmin dat essentiële beleidstaakstellingen zouden beperkt of zelfs geschrapt worden met als gevolg dat de toekomstige natuurlijke bonus zou vergroten.

Zowel de SERV als de Afdeling „Financieringsbehoeften van de Overheid” van de Hoge Raad van Financiën merken in hun recente begrotingsadviezen op dat de appreciatie van het tekort van elk deelgebied ook inzake de financieringsbehoeften zich moet situeren in een ruimer tijdsperspectief.

Het is dus enkel in het kader van een meerjarige begrotingsraming met betrekking tot de spontane ontwikkeling van de uitgaven dat een oordeel kan geveld worden over de toelaatbaarheid en de financiële haalbaarheid van een bepaald jaarlijks begrotingstekort.

Wat het toelaatbare tekort betreft is de Vlaamse Regering van oordeel dat het verschil tussen de uitgaven en de ontvangsten dusdanig dient te zijn dat de begroting neutraal is tussen de behoeften van de huidige en de toekomstige generaties. Huidige behoeften mogen niet bevredigd worden door nu reeds toekomstige overschotten te verdisconteren. Evenmin mogen huidige behoeften worden opgeofferd om in de toekomst een nog belangrijker surplus te creëren.

De lange termijnprojecties die de SERV in haar recent begrotingsadvies heeft gemaakt met behulp van het door haar ontwikkelde BAS-model (Begrotings Advies Serv-model) en uitgaande van het huidige begrotingsvoorstel voor 1990 tonen duidelijk aan dat de voorliggende begroting dit evenwicht realiseert.

Daarenboven dient de Vlaamse begroting ook binnen de grenzen van het financieel haalbare te blijven. Hiervoor is het natuurlijk tekort van de Gemeenschappen en de Gewesten zoals berekend door de Afdeling „Financieringsbehoeften van de Overheid” van de Hoge Raad van Financiën richtinggevend.

De Afdeling „Financieringsbehoeften van de Overheid” van de Hoge Raad van Financiën raamt voor 1990 het zogenaamde „natuurlijk tekort” van de Gemeenschappen en de Gewesten samen op 60,6 miljard frank, waarvan 30,3 miljard frank voor de Vlaamse Gemeenschap alleen. Indien men daarenboven de correctie doorvoert voor de eigen deelname van de Gemeenschappen en de Gewesten in de lasten van de rijksschuld (3,6 miljard frank in 1990) dan bedraagt het dubbel genormeerde natuurlijk tekort 57,1 miljard frank in 1990, waarvan 28,5 miljard frank voor de Vlaamse Gemeenschap. De Afdeling beschouwt in haar advies deze gecorrigeerde natuurlijke tekorten als richtinggevend voor de wenselijke financieringsbehoeften van de Gemeenschappen en de Gewesten.

Voor 1990 wordt dit voor elk van de overheden die tot de centrale overheid behoren als volgt bepaalt :

— Nationale overheid :	348,0 miljard frank
— Vlaamse Gemeenschap :	28,5 miljard frank
— Waalse Gewest :	18,0 miljard frank
— Brussels Gewest :	5,0 miljard frank
— Franse Gemeenschap :	5,5 miljard frank

Globaal tekort : 405,0 miljard frank
(dit is 6,5 % van het BNP)

In de mate dat alle overheden binnen deze grenzen kunnen blijven, zal de financiering van het tekort van de gezamenlijke overheid haalbaar blijven doordat het sneeuwbal-effect van de rentelasten daadwerkelijk zal kunnen worden doorbroken in de nabije toekomst.

De Vlaamse begroting sluit dus volkomen aan bij deze globale en gezamenlijke saneringsaanpak zoals deze aanbevolen wordt door internationale organismen zoals de OESO in haar verslag over de Belgische overheidsfinanciën.

De Vlaamse begroting is bijgevolg te kenmerken als een „beheersbare” begroting, dit is een begroting waarbij de schuldopbouw de eerstvolgende jaren zodanig is dat in de toekomst het beslag van de rentelasten op de middelen binnen de perken blijft en waarbij bovendien binnen een redelijke termijn het beslag van rentelasten op de middelen kan worden gestabiliseerd zonder op dat ogenblik drastische ingrepen te moeten doen. Aldus zal het volgens de SERV mogelijk worden dat op elk ogenblik in de toekomst bepaald zal kunnen worden dat het beleid voorziet in meer uitgaven voor nieuwe initiatieven of behoeften ofwel in een vermindering van de fiscale lasten ofwel in een combinatie van beide. Voor 1990 en 1991 zou dit gerealiseerd worden met een nominale groei van de uitgaven van respectievelijk 5,5 % en 5,4 % . In termen van het jaarlijks tekort komt dit voor 1990 neer op 37,2 miljard frank en voor 1991 op ongeveer 43 miljard frank.

In feite beschikt de Vlaamse Gemeenschap over een „bespeelbare” ruimte tussen 28,5 en 37,2 miljard frank tekort inzake haar begroting. Het enige instrument waarmee zij deze ruimte kan spelen is hic et nunc enkel de uitgavenzijde. De ontvangsten zijn immers grotendeels een gegeven dat exact voortvloeit uit de toepassing van de berekeningsparameters zoals voorzien in het financieringssysteem van de Gemeenschappen en de Gewesten.

Daarom wenst de Voorzitter van de Vlaamse Executieve nu eerst een overzicht te geven van de gevolgde ramingsmethode wat de ontvangsten betreft.

In de algemene toelichting wordt onder hoofdstuk V een omstandige berekening verschaft van de middelen waarover de Vlaamse Gemeenschap in 1990 zal kunnen beschikken. Dat deze raming erg voorzichtig is blijkt nogmaals wanneer de cijfers van de Vlaamse middelenbegroting vergeleken worden met deze die voorkomen in de pas ingediende Rijksmiddelenbegroting. De zogenaamde afgestane ontvangsten worden immers berekend op nationaal niveau waar zij ook geïnd worden en komen dus onder de vorm van „aftrekposten” voor in de Rijksmiddelen. Dit geldt voor de gewestbelastingen en voor het toegewezen gedeelte van de personenbelasting en de BTW.

	Ontwerp Rijksmiddelen- begroting 1990	Ontwerp Vlaamse midde- lenbegroting 1990 (in miljoen fr)
— Gewestbelastingen	19.784,2	19.451,2
— gedeelde belastingen		
— Gewest	93.615,6	93.615,6
— Gemeenschap	224.855,8	224.840,8
	338.255,6	337.907,6
Verschil		+ 348,0

Met andere woorden in de Ontwerp-Rijksmiddelenbegroting wordt de opbrengst van deze ontvangsten 348,0 miljoen frank hoger geraamd dan in de ontwerp-Vlaamse Middelenbegroting.

Dit heeft te maken met het feit dat bij de bepaling van het ristornopercantage van het registratierecht en van het kijk- en luistergeld de Vlaamse Executieve de nationale overheid in het Overlegcomité op een paar berekeningsfouten heeft gewezen zodat de ontvangsten inzake deze categorieën hoogstwaarschijnlijk inderdaad iets hoger zullen zijn.

Behoudens dergelijke technische herberekeningsmarges, die niets te maken hebben met beleidsopties, ligt het overgrote deel van de middelen van de Vlaamse Gemeenschap vast en is geenszins beïnvloedbaar door een voluntaristisch beleid.

Deze „vaste” ontvangsten betreffen onder meer :

- het gewestelijk deel van de opbrengst
van de personenbelasting : 93.615, miljoen frank
- het gemeenschapsdeel van de opbrengst
van de personenbelasting : 40.847,9 miljoen frank
- het toegewezen deel van de BTW-
ontvangsten : 171.611,8 miljoen frank
- dotatie buitenlandse studenten : 309,0 miljoen frank

Totaal : 306.384,3 miljoen frank

Dit is 87,75 % van de globale middelen.

Hij wil de leden van de Commissie er terloops op wijzen dat aldus in 1990 37,66 % van de opbrengst van de personenbelasting en 62,56 % van de BTW-ontvangsten worden afgestaan aan de Gewesten en de Gemeenschappen.

De overige 12,25 % betreffen ontvangsten waarvan de opbrengst inderdaad ramingen zijn die naargelang het geval in werkelijkheid meer of minder kunnen opbrengen, maar ook hier is de marge zeer gering. Zeker voor het voeren van een eigen ontvangstenbeleid.

Hij maakt hierbij nu met opzet abstractie van de milieuheffingen die vanaf 1990 toegewezen ontvangsten worden in het kader van het zogenaamde milieudekkingsplan waarop hij verder terugkomt wanneer hij de uitgavenbegroting zal toelichten.

De opbrengst van de milieuheffingen die voor 1989 op 350 miljoen frank werden geraamd komen dus in de middelenbegroting niet meer voor maar worden rechtstreeks geaffecteerd aan het Mina-fonds.

De opbrengst van de terugbetalingen voor de onderhoudskosten van de jongeren geplaatst in instellingen voor bijzondere jeugdzorg wordt eveneens toegewezen aan het Fonds bijzondere jeugdzorg. Tot 1988 werden deze niet-fiscale ontvangsten overigen ten onrechte gestort op de Rijksmiddelenbegroting.

Nu vloeien ze dus terug naar de Vlaamse begroting waar overigens ook de uitgaven dienden ten laste genomen te worden.

Beleidsmatig ligt de klemtoon in de Vlaamse begroting dan ook aan de uitgavenzijde. De noodzakelijke begrotingsarbitrages dienden dan ook inzake de uitgaven doorgevoerd te worden.

Gezien de middelen waarover de Vlaamse Gemeenschap

voor 1990 kan beschikken quasi integraal een vast gegeven zijn of ramingen van opbrengsten die nauwelijks beleidsmatig kunnen beïnvloed worden komt een tekortnormering dan ook neer op een normering van de uitgavenevoluitie.

Daarbij dient er terdege rekening te worden gehouden met de eigen dynamiek die een belangrijk deel van de uitgaven op de Vlaamse begroting vertoont op basis van decreten, reglementen, omkaderingsnormen en statuten.

Voor de gemeenschapsbevoegdheden zoals cultuur, welzijnszorg en onderwijs worden hierdoor gekenmerkt. Belangrijk hierbij zijn vooral de uitgaven die samenhangen met lonen en wedden (administratie, onderwijzend personeel) en weddetoelagen aan de particuliere sector. Zo bedraagt de loonmassa (lonen, wedden, weddetoelagen, subsidies die hoofdzakelijk weddekosten betreffen, en dergelijk) exclusief de instellingen van openbaar nut en de universiteiten, voor 1990 op basis van de begrotingskredieten 163,8 miljard frank of 43,3 % van de totale uitgaven. Men mag hoe dan ook aannemen dat deze uitgaven omzeggens niet samendrukbaar zijn en een eigen „automatisch” stijgingspercentage hebben (koppeling aan de index en algemene loonkostenevoluitie).

Men kan dus gerust stellen dat bij ongewijzigd beleid, dus bij niet-wijziging van de bestaande reglementeringen en doortrekken van de huidige facultatieve uitgaveninitiatieven, er een vrij sterke opwaartse druk op de uitgaven van de Vlaamse Gemeenschap aanwezig is.

Bij het beoordelen van het begrotingsbeleid voor 1990 is het bijgevolg van essentieel belang een inzicht te hebben in de uitgavendynamiek van de Vlaamse begroting.

De SERV heeft in haar recent begrotingsadvies van 6 september 1989 daarover met behulp van haar BAS-model simulaties gemaakt.

De resultaten van deze simulaties geven dus een raming van de uitgavengroei bij ongewijzigd beleid en zonder rekening te houden met de begrotingsbeslissingen van de Executieve over de uitgaven 1990. Aldus zouden de uitgaven in constante prijzen 1989 voor de periode tot het jaar 2000 met 17,0 % stijgen. Enkel in 1990 zouden de uitgaven ten opzichte van 1989 met 5,04 % reëel toenemen, of in lopende prijzen in totaal 397,5 miljard frank bedragen. Gezien de middelen voor 1990 op 349,1 miljard frank geraamd worden zou het „automatisch” tekort dus 48,4 miljard frank geweest zijn.

Bij het bepalen van de uitgavenbegroting 1990 heeft de Vlaamse Regering dan ook een aantal maatregelen genomen teneinde het tekort bij ongewijzigd beleid terug te brengen tot het zogenaamde natuurlijk tekort. Enkel voor 1990 heeft dit qua uitgaven een ombuigingseffect van 19,6 miljard frank op het tekort voor gevolg.

Het is een eerste stap. Volgens de SERV gaat het niet alleen om een substantiële eenmalige ingreep maar ook om een echte structurele ingreep.

De SERV deelt daartoe de voorgestelde maatregelen in drie groepen in :

1° Spreiding van sommige uitgaven zodat het begrotingsjaar 1990 ontlast wordt.

De belangrijkste maatregel hierbij is de debudgettering enkel voor 1990 van de dotaties voor de schoolgebouwen, in totaal 3.973,4 miljoen frank. Daartoe wordt in artikel 84 van de decreetsbepalingen voorgesteld de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting te machtigen om op voordracht van de Gemeenschapsminister van Onderwijs de waarborg

van de Vlaamse Gemeenschap te hechten aan een lening op te nemen door de GIMV. De opbrengst van deze lening dient door de GIMV te worden gestort aan de ARGO ten behoeve van het Gemeenschapsonderwijs, en aan de DIGO ten behoeve van het officieel en het vrij gesubsidieerd onderwijs.

Deze middelen mogen enkel worden aangewend ter financiering van het beheer en het onderhoud van en de investeringen in schoolgebouwen.

2° Eenmalige verminderingen van het niveau van bepaalde beleidskredieten.

Tot deze categorie van besparingsmiddelen kunnen vooral worden gerekend een aanpassing van de richtlijnen voor economische expansie, de beperking van de ruimte voor reële loonstijging tot ongeveer 1 miljard frank en de beperking van de subsidies aan de openbare vervoersmaatschappijen. Wat deze laatste maatregel betreft zal het programmadecreet dat eerstkomend bij de Vlaamse Raad zal worden ingediend, de nodige maatregelen voorzien ten einde tegen eind 1991 hun exploitatierekeningen in evenwicht te brengen. Hierbij doet zich wel de moeilijkheid voor van de afdwingbaarheid ten opzichte van de NMVB zolang deze maatschappij nog niet bij wet werd overgeheveld naar het Vlaamse Gewest.

Ook de beperking van het investeringsprogramma, ten minste voor een groot deel, tot 90 % van het oorspronkelijk niveau 1989 behoort tot deze categorie. Trouwens voor 1989 wordt de vrijgave voor een groot deel van het investeringsprogramma zelfs beperkt tot 80 %. Het gaat om volgende vastleggingsbedragen :

(in miljoenen-franken)	Investerings-programma aan 100 % (1989)	Totaal vrijgegeven 1989	Programma 1990
Budgettaire sector			
— kredieten	32.262,7	26.835,4 (83,2 %)	25.174,2
— machtigingen	2.836,3	2.611,9 (92,1 %)	2.769,1
Gedebudgetteerde sector :	12.049,5	10.231,5 (84,9 %)	14.500,9
Totaal :	47.148,5	39.678,8 (84,2 %)	42.444,2 (90 %)

Bij deze bedragen voor 1990 dient wel rekening te worden gehouden met een verschuiving inzake de schoolgebouwen van 3.973,4 miljoen frank van de budgettaire sector — kredieten naar de gedebudgetteerde sector.

Tenslotte valt hier nog de maatregel te vermelden inzake de beperking van het Gemeentefonds en het Provinciefonds tot de bedragen voorzien in de begroting van 1989, dit wil zegen respectievelijk 34.101,7 miljoen frank en 2.907,2 miljoen frank en dit zowel voor 1990 als voor 1991. Door de regionalisering van het Gemeentefonds en het Provinciefonds is een koppeling van deze dotatie aan het globale uitgaven-niveau van de nationale begroting, die overigens aan omvang heeft ingeboet, niet meer mogelijk. In het programmadecreet zullen bepalingen voorkomen waarbij de bedragen voor 1987, 1988, 1989 en 1990 definitief worden vastgesteld, dit in afwachting dat in de Vlaamse Raad een ontwerp van decreet neergelegd zal worden tot instelling van een gemeentefonds

en vaststelling van de verdelingsregelen. Het decreet zal een gemeentefonds instellen en de dotatie via een vast mechanisme vaststellen zodat zij niet meer doorlopend onderhevig zal zijn aan de omstandigheden en budgettaire mogelijkheden van de Vlaamse Gemeenschap.

3° Tot de derde groep behoren een hele reeks maatregelen die wijzigingen aanbrengen op een structurele wijze aan de bestaande uitgavendynamiek. Het betreft meer in het bijzonder een reeks maatregelen in de onderwijssector zoals de 0,5 % beperking van de budgettaire ambten, de verhoging van het inschrijvingsgeld voor het HOBV, de wijzigingen van de subsidieregeling inzake het onderwijs voor sociale promotie. Bepaalde onderwijsmaatregelen dienen trouwens via decretale weg doorgevoerd te worden en maken bijgevolg eveneens het voorwerp uit van een hoofdstuk van het programmadecreet. Daarnaast zijn er nog een aantal maatregelen ondermeer inzake de weddetoelage van de cultuurfunctionarissen, in de sector van het bibliotheekwezen, het beperken van de rentetussenkomst inzake het woningfonds, en het dekkingplan voor het Mina-fonds.

Op dit laatste wil ik hier nog even nader ingaan. In alle aktieprogramma's inzake het leefmilieu, ook deze van de Europese Gemeenschap, is het beginsel „de vervuiler betaalt” duidelijk aangenomen en vooropgesteld. Bij de toepassing van dit beginsel zijn de belangrijkste beleidsinstrumenten waarover de overheid kan beschikken de hantering van zijn normeringsbevoegdheid en heffingen. Trouwens door de kosten van de strijd tegen de door de vervuilers veroorzaakte vervuiling op hen te verhalen zal dit hen aanmoedigen zelf de vervuiling zoveel mogelijk te beperken en rationeler gebruik te maken van de schaarse milieugoederen. Deze beginselen liggen dan ook ten grondslag aan het voornoemde milieudekkingplan inzake het Mina-fonds.

Aldus kunnen de machtigingen van het Mina-fonds van 2 miljard frank in 1989 opgetrokken worden tot 2,5 miljard frank in 1990. Bovenop de huidige middelen reeds voorzien in de begroting zullen daartoe 1.250 miljoen frank bijkomende milieuheffingen worden ingevoerd. Tenslotte werden een aantal budgettaire herschikkingen doorgevoerd waardoor extra-middelen kunnen vrijgemaakt worden. De eerste schijf van 1.250 miljoen frank wordt dus verder gefinancierd vanuit de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. De werkingstoeelage van de OVAM die tot in 1989 ten laste van de begroting werd genomen en gefinancierd werd door de milieuheffingen op de afvalstoffen geïnd door OVAM is in deze eerste schijf inbegrepen.

De hier vermelde begrotingsmaatregelen voor 1990 zijn een eerste stap. De totale uitgaven voor 1990 konden aldus worden teruggebracht tot 377,9 miljard frank of 4,05 % meer dan de goedgekeurde begroting 1989. Het begrotingstekort van 28,8 miljard frank blijft aldus beperkt tot 8,3 % van de middelen.

Volgens de SERV gaat het niet alleen om een substantiële eenmalige sanering maar ook om een echte structurele ingreep. De uitgaven zullen volgens de simulaties van het BAS-model hierdoor gedurende de jaren 1991-2000 gemiddeld jaarlijks ongeveer 13 miljard frank of zowat 3 procent lager liggen dan zonder deze ingreep.

De autonome uitgavendynamiek van de Vlaamse begroting blijft bijzonder hoog, zeker in vergelijking met deze van de nationale begroting buiten de rentelasten. Zo kunnen bij wijze van voorbeeld het leefmilieu en de welzijnszorg met in het bijzonder de bejaardenzorg, aangehaald worden.

Een verdere ombuiging van deze uitgavedynamiek door originele oplossingen te zoeken zonder de begroting overmatig te belasten maakt meer dan ooit een breed maar ernstig maatschappelijk debat over de rol van de Vlaamse overheid in de verschillende beleidssectoren noodzakelijk.

Door ook na 1990 de lijn getrokken in de begrotingen van 1989 en 1990 verder te zetten zal de Vlaamse Regering haar vaste wil tonen om de noodzakelijke en onvermijdelijke schuldvorming gedurende de eerste moeilijke jaren tot een minimum te beperken. Op deze wijze zal, na deze **aanloop**-periode, de Vlaamse Gemeenschap op basis van gezonde overheidsfinanciën, **tenvolle** haar troeven in het Europa van 1992 kunnen uitspelen.

II. OPMERKINGEN VAN HET REKENHOF
EN ANTWOORDEN VAN DE VOORZITTER
VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE,
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIEN
EN BEGROTING

Hierna volgen de opmerkingen die het Rekenhof maakte met betrekking tot de middelen- en uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1990. Voor de leesbaarheid van het verslag volgt op elke opmerking het antwoord van de Voorzitter van de Executieve.

De verslaggevers wijzen erop dat het Rekenhof zijn onderzoek van de diverse begrotingsdocumenten heeft uitgevoerd aan de hand van neergelegde, maar op de drukproeven nog niet verbeterde ontwerpen van decreet. Dit verklaart waarom de door het Rekenhof en leden vastgestelde discordanties in de gedrukte stukken niet terug te vinden zijn.

A) Onderzoek van het ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990.

§ 1. — Titel 1 — lopende ontvangsten — Hoofdstuk II, artikel 27.01.03 ; kredietonderschatting.

Onder voormeld begrotingsartikel werd, voor het aandeel in de exploitatiewinsten van openbare of privébedrijven slechts een bedrag van 0,5 miljoen ingeschreven.

Er moet echter op gewezen worden dat, ingevolge de overdracht van het aan de Maatschappij van de Brugse **Zeevaart**-inrichtingen in concessie gegeven rijksdomein aan het Vlaamse Gewest, ook alle rechten en verplichtingen van die maatschappij tegenover de Staat aan het Vlaamse Gewest werden overgedragen (1). Gelet op de bestaande overeenkomst Staat-Maatschappij betekent dit dat de helft van het **exploitatie**resultaat van de uitbating van de voorhaven van Zeebrugge als een opbrengst ten goede van het Vlaamse Gewest komt. Uit berekeningen blijkt dat de thans verschuldigde rechten tot eind 1988 circa 337 miljoen belopen, die als ontvangsten in de middelenbegroting zouden moeten worden opgenomen.

Dergelijke inschrijving is in het voorliggende begrotingsontwerp, noch onder het gepaste artikel 27.01.03 van Titel 1 noch elders terug te vinden.

Antwoord

Het is correct dat gelet op de bestaande conventies afgesloten tussen de Staat en de NV Maatschappij van de Brugse

(1) Bij toepassing van artikel 57, § 2, 4 en 5 en artikel 61, § 3 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 op de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten.

Zeevaartinrichtingen (MBZ) dd. 20.9.1928 de maatschappij een gecumuleerde schuld heeft, waarvan de omvang thans bepaald wordt. Deze schuld ten opzichte van de Belgische Staat, is thans in rechte overgegaan naar het Gewest.

De onmiddellijke invordering van dit bedrag zou de nv MBZ in ernstige betalingsproblemen kunnen stellen, hetgeen in het kader van het algemeen belang inopportuun is. Daarom wordt er thans gewerkt aan een oplossing, die de respectieve belangen respecteert. Uit hoofde van voorzichtigheid is er voorlopig geen rekening gehouden met de mogelijke inkomsten terzake.

§ 2. — Titel I — lopende ontvangsten — Hoofdstuk VI, artikel 06.09.03.

Onder voormeld begrotingsartikel is voor „Inkomsten voortvloeiend uit activiteiten van het Wegenfonds” een bedrag voorzien van 535 miljoen frank. Volgens de Algemene Toelichting was hiervoor in de Middelenbegroting voor 1989 491,5 miljoen frank ingeschreven, maar werd dit bedrag met $\pm 43,5$ miljoen frank verhoogd omdat men een meerinkomst van de concessies langs de autowegen verwacht voor het jaar 1990.

In voornoemde ontvangsten zit echter een niet onbelangrijk gedeelte dat betrekking heeft op de terugvordering van personeelskosten (wedden e.a.) voor het op andere overheidsdiensten gedetacheerd overheidspersoneel.

Uit beschikbare gegevens blijkt dat dit voor 1990 zou gaan om een bedrag van 462.093.887 frank dat zou moeten worden teruggevorderd door het Wegenfonds. Als men dit bedrag opsplijt over de drie gewesten in dezelfde tabel (Wallonië ± 41 %, Brussel ± 10 % en Vlaanderen 49 %) dan komt men tot de conclusie dat het aandeel van de terug te vorderen personeelskosten dat ten goede zou komen aan het Vlaams Gewest, ruim 200 miljoen frank zou bedragen. Aangezien echter het grootste gedeelte van het gedetacheerd personeel in 1990 zal geregionaliseerd worden zal daarvoor geen terugvordering meer kunnen geschieden. Het bedrag van 535 miljoen dat voorkomt in de middelenbegroting is aldus fel overschat.

Wat de juiste grootte is van de overschatting kan echter onmogelijk worden becijferd omdat nog niet vaststaat welk personeel naar de Gewesten zal overgaan en welk nationaal zal blijven.

Antwoord :

De bemerkingen van het Rekenhof zijn in wezen juist.

Om voorzichtigheidsreden werd er evenwel van uitgegaan dat de toestand 1989, gecontinueerd wordt in 1990, dit wil zeggen dat zowel de betrokken uitgaven enerzijds in de uitgavenbegroting en anderzijds in de inkomstenbegroting zijn opgenomen. Op het ogenblik dat de feitelijke regionalisering van het personeel effectief van kracht is, kunnen beide bedragen worden gesaldeerd.

B) Onderzoek van het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990

Decl I : Opmerkingen van algemene aard.

§ 1. Structuur van de programmabegroting :

In de tabel der begrotingskredieten (thans „afdeling 1”) staan de „programma's” op het niveau van de vroegere „sec-

ties”, terwijl de notie „organisatieafdeling” ongebruikt gebleven is ; dit houdt als het ware in dat de gehele Vlaamse Administratie slechts één O.A. uitmaakt.

Een rechtstreeks gevolg hiervan is dat de programmanummering beperkt is (en dus het aantal programma's) tot 2 posities (01 tot 99), zodat de basisallocaties in hun vijfde en zesde positie een repetitie kennen van het programmanummer.

In het concept „programmabegroting” zijn deze laatste bestemd voor de eigenlijke programma-nummering (één positie) en voor de opsomming der activiteiten (één positie).

Zodoende beperkt men, in de Vlaamse begroting, kunstmatig het maximum aantal programma's (99), hoewel de codificatie er 990 toelaat.

In de „nieuwe” beleidssectoren (Onderwijs, Openbare Werken, Verkeer) is het zelfs aantoonbaar dat het aantal programma's (uit het nationaal stelsel dat sinds 1986 in voege was) sterk verminderd is.

In de algemene zin kan dus geconcludeerd worden dat het aantal programma's te gering is (of, anders gezegd, het enveloppeniveau te hoog), zodat de nieuwe decretale specialiteitsgraad geenszins beantwoordt aan de verwachte programmamenclatuur.

Antwoord :

De nationale programmastructuur is een organieke structuur.

De Vlaamse Gemeenschaps heeft geopteerd voor een functionele structuur die beter aansluit bij de eigenlijke beleidsdoelstellingen van de overheid dan de nationale waar vaak door de opsplitsing instrumenten van beleid verward worden met doelstellingen.

De optie voor deze programmastructuur is dus duidelijk een politieke optie inzake de doelstellingenstructuur van het beleid zelf.

§ 2. De verantwoording van de programma's

In het algemeen dient vastgesteld dat de nu gegeven verantwoording veel minder informatie bevat dan dit vroeger het geval was in de bij de uitgavenbegroting gevoegde verantwoordingsprogramma's.

Enkele flagrante voorbeelden :

— Wat de waterwegen betreft had men vroeger een gedetailleerd overzicht van de investeringskredieten die voor de verschillende havens en hun toegangswegen waren voorzien. Nu beperkt men zich tot de formulering van enkele algemene doelstellingen.

— Voor de wegen en autosnelwegen beschikte men vroeger over een opsomming van alle voor het begrotingsjaar geplande infrastructuurwerken met opgave van de vermoedelijke kostprijs voor ieder werk.

Nu worden nog enkel algemene doelstellingen en prioriteiten vermeld.

— Wat de investeringen in de infrastructuur van het gemeenschappelijk openbaar vervoer betreft (vroeger art. 81.28) werd vroeger meegedeeld welk deel van de investeringskredieten naar de diverse maatschappijen ging en werd gespecificeerd wat de voornaamste projecten waren die in het betrokken jaar zouden worden uitgevoerd.

Deze gegevens ontbreken volledig voor de begroting 1990.

Antwoord :

Sommige toelichtingen bevatten meer en adequater informatie dan vroeger het geval was.

De beoordeling en afweging van de uitgaven door de Vlaamse Raad wordt er aanzienlijk door vergemakkelijkt.

Voor het overige dient er op gewezen dat wat de aangehaalde voorbeelden betreft, de verantwoording wordt gegeven door de bevoegde Gemeenschapsminister.

Indien de Raad van oordeel is dat deze onvoldoende is, kan hij gedurende de begrotingsbespreking in de betrokken Commissie de betrokken Gemeenschapsminister om meer informatie verzoeken.

Voor wat betreft de havens kan er wel worden gesteld dat thans wordt nagegaan op welke wijze alternatieve financieringsmogelijkheden kunnen aangewend worden en welke projecten hiermee opgestart kunnen worden.

§ 3. Discordanties

Bovendien werd vastgesteld dat er discordanties bestaan tussen sommige bedragen vermeld in het verantwoordingsprogramma en deze die voorkomen in de uitgavenbegroting en de administratieve begroting.

a. Programma 81 — Waterwegen en binnenvaart

O.K. 1990

Basisallocatie	Art.	verantw.	adm. begr.
3. Investeringsstoelage	51.05	275,7	155,7
4. Waterlopen	73.03	705 ,0	675,0
5. Buitengewoon onderhoud	73.21	335 ,0	287,9
Totaal programma 81		1.490	1.292,9

Ook zijn er voor de Dienst voor de Scheepvaart volgens de verantwoording 266,2 miljoen frank niet-gesplitste kredieten voorzien, terwijl dit in de administratieve begroting (art. 32.04.81) én volgens de begroting van voornoemde dienst 226,4 miljoen frank dient te zijn.

b. Programma 82 — Havens, Loodswezen en Zeescheepvaart

O.K. 1990

Basisallocatie	Art.	verantw.	adm. begr.
6. Investeringssubsidies	63	270	180
8. Investeringswerken	73	3.164,5	3.568,5
10. Uitrusting radarketen	74.17	207,9	160
Totaal programma 82		3.854,2	4.111,3

c. Programma 83 — Zee- en rivierwaterkering en beheersing

O.K. 1990

Basisallocatie	Art.	verantw.	adm. begr.
1. Beheersingswerken	01	593,5	523,5
Totaal programma 83		681,5	611,5

d. Programma 84 — Wegen

O.K. 1990

Basisallocatie	Art.	verantw.	adm. begr.
4. Investerings BEE	73.23	934,3	724,3
Aanleg Wegen	73.22	2.088,8	2.668,8
Totaal programma 84		3.256,7	3.626,7

e. Programma 85 — Gemeenschappelijk vervoer

O.K. 1990

Basisallocatie	Art.	verantw.	adm. begr.
Investerings	81	1.339,1	1.039,1

M.B. : Er dient wel opgemerkt dat in artikel 9 van het aanpassingsblad van de begroting van 1989 is gestipuleerd dat de saldi van de gesplitste kredieten (ordonnanceringskredieten) op 31 december 1989 worden overgedragen naar het begrotingsjaar 1990 en samengevoegd met de overeenstemmende kredieten van de begroting voor het begrotingsjaar 1990. Misschien zou dit de vastgestelde verschillen geheel of gedeeltelijk kunnen verklaren.

Antwoord :

Deze discordanties werden verbeterd naar aanleiding van het definitief drukken van de stukken.

§ 4. Onberekende begrotingen

In algemene zin ontbreken de begrotingen van een aantal instellingen van openbaar nut van cat. B (BRT, VCGT, Kind en Gezin, VDAB , enzovoort).

Daarenboven rijst de vraag of (hoewel daartoe decretaal niet gehouden) de Executieve geen spontane mededeling kan doen van de begrotingen van ARGO en van DIGO.

Antwoord :

Sommige begrotingen werden nog niet ter beschikking gesteld door de Gemeenschapsministers omdat in een groot aantal gevallen de betrokken Raden van Bestuur van deze instellingen deze begrotingen niet hebben of hadden goedgekeurd.

Wat meer in het bijzonder de ARGO betreft, valt op te merken dat de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs bestaat sinds begin 1989.

Zijn diensten zijn op dit ogenblik nog niet definitief gestructureerd. In de begroting 1989 staan de middelen die de ARGO-dotatie vormen nog ingeschreven op diverse begrotingsposten. Voor een aantal artikelen dient nog verder onderzocht welke fracties van kredieten aan de ARGO worden toegewezen (machtiging tot overdracht voorzien in art. 29 van het begrotingsdecreet 1989). Daarna pas kan een ARGO-begroting worden opgesteld.

Art. 42, § 4 van het ARGO-decreet voorziet dat de ontwerp-begroting wordt opgesteld overeenkomstig het boekhoudkundig plan dat de Executieve vaststelt. Dit Executievebesluit is in voorbereiding.

In het ontwerp van begroting 1990 van de Vlaamse Gemeenschap werden reeds heelwat middelen rechtstreeks ingeschreven op de basisallocaties 02.18 van de desbetreffende secties die samen de ARGO-dotatie vormen.

Wat de ontwerp-begroting van de ARGO betreft, dient opgemerkt dat het reeds geciteerde art. 42, § 4 van het ARGO-decreet stipuleert : „(.. .) De voorzitter, de onder-voorzitters en de ondervoorzitter-secretaris bereiden gezamenlijk de ontwerp-begroting voor. Wanneer die vóór 1 november van het jaar, voorafgaand aan het begrotingsjaar geen eensgezindheid over het ontwerp hebben bereikt, trekt de centrale raad de zaak tot zich. De ontwerp-begroting is niet aangenomen tenzij de centrale raad, met de bijzondere meerderheid bepaald in § 3, met elke post afzonderlijk en met het geheel zijn instemming heeft betuigd.”

— De Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs werd opgericht met ingang van 1 oktober 1989 (art. 7 van het Onderwijsdecreet dd. 5/7/89). Op dit ogenblik is de Raad van Bestuur, die belast is met het opstellen van de ontwerp-begroting nog niet samengesteld.

— Zodra dit mogelijk is zullen de begrotingen van ARGO en DIGO aan de Vlaamse Raad worden medegedeeld.

Deel II : Opmerkingen in verband met de bijzondere bepalingen van het ontwerpdecreet.

§ 1. — Artikel 10 :

In de mate dat dit artikel inzake het toekennen van voorschotten een afwijking wil toestaan op artikel 10 van het koninklijk besluit van 22 april 1977 is dit betwistbaar. De wetgeving en de reglementering betreffende de overheidsopdrachten (wet van 14 juli 1976 en koninklijk besluit van 22 april 1977) betreffen immers een nationale materie die noch door het Gewest, noch door de Gemeenschap gewijzigd worden.

Antwoord :

Het betreft geen afwijking inzake de wetgeving op de overheidsopdrachten maar met betrekking tot de wetgeving en reglementering inzake Stedebouw en Ruimtelijke Ordening. Vroeger stond een identieke bepaling in de tekst van het begrotingsartikel (tabel) zelf.

§ 2. — Artikel 15 (Facultatieve toelagen) :

1. Artikel 15, § 1

Deze lange lijst somt, per programma, de basisallocaties op ten laste waarvan de „facultatieve toelagen” mogen worden verstrekt als bedoeld in het nieuw artikel 9, § 4, derde lid, van de comptabiliteitswet.

Het verslag Daerden (stuk 656/6 dd. 10 maart 1989) vermeldt ter zake onder meer (blz. 29) „... op grond daarvan zullen sommige basisallocaties (noodgedwongen) meteen vervat zijn in de Algemene Uitgavenbegrotingen. De toepassing van de Cultuurpactwet is daarvan een voorbeeld”. Dit verklaart waarom bij sommige programma's/basisallocaties maximale bedragen voorzien zijn („beschermd” culturele aangelegenheden), omdat het in die gevallen over aan de decreetgever gereserveerde materies gaat.

Deze bedragen zijn dus voortaan decretale maxima die noch door herverdeling, noch via een toepassing van „artikel 24” (begrotingsberaadslaging) kunnen overschreden worden, vermits de decreetgever rechtstreeks ingrijpt op de basisallocaties (cf. verslag Daerden, blz. 24, pt. 3.2.1.2.).

Antwoord :

Er kan enkel akte worden genomen van deze bedenking.

De toelagen die vallen onder toepassing van het cultuurpact worden op deze wijze als het ware gelimiteerd en kunnen niet herverdeeld worden binnen een herschikking van de desbetreffende basisallocatie.

Indien een aanpassing zich toch zou opdringen zou dit moeten gebeuren door een beslissing van de Vlaamse Executieve en mits indiening van een (wijzigend) ontwerp van decreet bij de Vlaamse Raad.

2. Artikel 15, § 2.

Wegens de hierboven in herinnering gebrachte „ratio legis” kan een verregaande delegatie — voorwerp van de § 2 — niet gunstig onthaald worden, want de economie van de wettelijke regeling wordt ontkracht.

Antwoord

Normaal zal van deze bepaling geen gebruik worden gemaakt, ze is enkel bedoeld als opvangnet voor het geval dat er hier of daar een toelage toch zou vergeten zijn. Voor de volgende begrotingen zal een dergelijke bepaling bijgevolg overbodig blij ken.

§ 3. — De artikelen 53 en 55 :

Tot en met het jaar 1989 bevatte de begroting van de Vlaamse Gemeenschap (sector 32) inzake economische aangelegenheden slechts een sectie 70 — Economie en Werkgelegenheid. De Gemeenschapsminister van Economie werd door de decreetgever dan ook gemachtigd om, mits akkoord van de Executieve, de expansiefondsen aan te wenden tot al wat dienen kon in het raam van het sociaal, economisch en regionaal beleid. Het ontwerp van Algemene Uitgavenbegroting voor het jaar 1990 voorziet andermaal deze ruime toepassingsmogelijkheid der expansiefondsen (artikelen 53 en 55).

Gezien de ontwerpbegroting thans een specifiek programma „algemeen economisch beleid” (sectie 61) bevat, ware het verkieselijk om, ter vrijwaring van de begrotingsspecialiteit op het niveau van de programma's, alle uitgaven van algemene economische aard niet langer ten laste te leggen van de expansiefondsen, maar wel ten laste van de sectie 61. De expansiefondsen kunnen dan voor de specifieke uitgaven, voortvloeiend uit de wetgeving op de economische expansie, gereserveerd worden.

In een dergelijke optiek rijst wel de vraag naar het nut van de vermelding van specifieke facultatieve toelagen in de wettekst, indien de decreetgever de Executieve in het algemeen machtigt tot het aangaan van verbintenissen in het kader van het sociaal, economisch en regionaal beleid.

Antwoord

De bedoeling van de artikelen 53 en 55 is niet de expansiefondsen aan te wenden tot al wat dienen kan in het raam van het sociaal, economisch en regionaal beleid voor specifieke uitgaven niet voortvloeiend uit de economische expansiewetgeving.

Naast de traditionele rentetoelage en kapitaalpremie voorziet de expansiewetgeving ook andere tussenkomsten (renteloos voorschot, studiekosten, vooruitgangcontracten, technologiebevorderings- en ondernemingsmogelijkheden . . .) die zonder deze bepalingen niet zouden kunnen worden ingeschreven op 'deze fondsen. Soepelheid van overheidsteegemoetkoming in een sterk variërende economische wereld is een noodzaak.

§ 4. — Artikel 64 :

Dezelfde opmerking kan worden gemaakt als voor 1989. Het plafond van 566 miljoen zal slechts volstaan om de uitgaven voor verbintenissen uit het verleden vast te leggen (en gelijktijdig ordonnanceren).

Toch werd een machtiging gegeven om voor 4,2 miljard scheepskredieten ten laste van het Fonds te verlenen. Dus zullen ook rentesubsidies worden toegekend aan de erop betrekking hebbende NMKN-tranches (artikel 65).

Antwoord :

Met betrekking tot de decreetsbepaling vervat in artikel 64 (vastleggingsmachtiging op het FEERR-sector verkeerswezen) is op te merken dat in het verleden er steeds enkel betalingen van de rentesubsidies in het komende **begrotings**-jaar werden vastgelegd. Het Rekenhof had er inderdaad destijds blijkbaar weinig problemen mee.

Hij vindt het niettemin terecht dat het Rekenhof thans bemerkt dat dit in feite gesplitste vastleggingen zijn : inderdaad de rentesubsidie wordt toegekend aan leningen met een looptijd van tien tot vijftien jaar. Daarom werd het opportuun beoordeeld in te gaan op de suggestie van het Rekenhof.

Thans worden de technische elementen van een wijziging onderzocht, zodat alsnog een technisch amendement terzake zal worden voorgesteld aan de Vlaamse Raad en dit ingevolge de vraag van het Rekenhof. De schijnbare verhoging van de machtiging heeft geen enkele verhoging van de **betalings**-kredieten tot gevolg. Deze blijft 566 miljoen frank.

§ 5. Artikel 70 :

Bij gebrek aan enige andere organieke regeling en gelet op de eenjarigheid van de begroting verdient het aanbeveling de doelstelling van het Fonds voor Innovatie en Technologie jaarlijks te hernemen (cf. art. 42 van de begroting 1988).

Antwoord :

De Voorzitter van de Executieve betuigt zijn akkoord met deze bemerking.

§ 6. Artikel 79 :

In het 1e en 2e lid van dit artikel worden de maximale vereffeningsbedragen vermeld waarover het Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-sociale Instellingen door bemiddeling van de bevoegde Ministers kan beschikken. Bij de vermelding van de begrotingsartikelen van het Fonds waarop die vereffeningen kunnen worden aangerekend ontbreekt klaarblijkelijk het artikel 561.03, rekening houdend met de bedragen voorkomend in de begroting van dat Fonds. Teneinde misverstanden en mogelijk misbruik te voorkomen is het gewenst om ook het artikel 561.03 in de tekst te doen inlassen.

Antwoord :

Het inlassen van art. 561.03 in de tekst van artikel 79 is inderdaad wenselijk.

De Vlaamse Executieve heeft zo pas trouwens een **amendement** in die zin ingediend.

§ 7. Artikel 84 (ARGO/DIGO)

Dit artikel organiseert een nieuwe prefinanciering van uitgaven (beheer, onderhoud en investeringen in schoolgebouwen, respectievelijk voor de Gemeenschap als inrichtende

Macht en voor de subsidiëring van de andere IM-en) die voordien budgettair gefinancierd werden (dotaties).

Daarenboven wordt een gewestelijke instelling (GIMV) belast met deze prefinancieringstaak (strijdigheid 59bis en 107quater). Een organiek decreet (cf. voorbeeld VDAB) lijkt noodzakelijk.

Antwoord :

De Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen treedt niet rechtstreeks op in het kader van de gemeenschapsbevoegdheden, maar wordt belast met een prefinancieringsopdracht .

Deze optie werd genomen om tegen zo gunstig mogelijk voorwaarden de middelen ter beschikking te stellen voor het beheer, het onderhoud en de investeringen in schoolgebouwen.

§ 8. Artikel 86

Het plafond van de verbintenissen dient te worden bepaald door de decreetgever. Een machtiging zonder plafond kan worden beschouwd als een blanco cheque aan de Executieve. Deze bepaling machtigt in feite enkel het bezwaren van toekomstige begrotingen.

De voorgestelde regeling zou beter het voorwerp uitmaken van een organiek decreet.

Antwoord :

Het plafond is, in tegenstelling tot wat het Rekenhof aangeeft, volledig gedefinieerd door voornoemde decreetsbepaling. Immers de decreetsbepaling stipuleert dat de waarborg enkel kan gehecht worden aan de door de Nationale Staat gewaarborgde kredieten, binnen het raam van de wet van 23.8.1948 en dit voor de periode na 31.12.2004, conform de bijzondere wet van 16.1.1989. Aangezien de waarborgen van de Nationale Staat wettelijk beperkt zijn tot 18 miljard frank en gezien de omschrijving van de decreetsbepaling ligt het gewestelijk plafond strikt vast : dit wil zeggen de uitstaande schuld op 31.12.2004 van de door de Staat gewaarborgde leningen (beperkt tot 18 miljard frank).

§ 9. Artikel 105 (lid 1) :

Op grond van het Executievebesluit van 15 juli 1987 worden de ontwerpstudies van werken als algemene kosten forfaitair gesubsidieerd door het basisbedrag van de werken te verhogen met hetzij 1 % , hetzij 6 % , naargelang de waterzuiveringsmaatschappij al dan niet zelf de ontwerpen opstelt (art. 2). Het voorliggende artikel 105 voorziet in een volledige financiering van die ontwerpstudie aan 100 % , wat dus afwijkt van de bovengenoemde subsidieregeling op forfaitaire basis.

Antwoord :

Deze bijzondere bepaling kwam ook voor in het begrotingsdecreet voor het jaar 1989 en dit onder artikel 18.

Het hernemen van deze decreetsbepaling bevestigt de speciale financiële stimuli door de Vlaamse Raad voor de initiatieven die genomen worden inzake projecten voor de waterzuivering.

Deze bepaling is noodzakelijk daar het een afwijking is van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 15 juli 1987 waarin de subsidiëring voor ontwerpstudies wordt voorzien.

Afdeling I — Fonds voor. medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten

Artikel 20

Artikel 3 van het koninklijk besluit nr. 81 van 10 november 1967 tot instelling van een Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg van gehandicapten wordt aangevuld met een paragraaf Ibis luidend als volgt :

§ Ibis. — De verstrekkingen waarvan sprake in artikel 1, kunnen eveneens geleverd worden door een erkende dienst voor ambulante hulpverlening, een erkende dienst voor Begeleid Wonen of Zelfstandig Wonen voor volwassen gehandicapten. De Executieve bepaalt de erkenningsvoorwaarden waaraan deze diensten moeten voldoen.

In afwijking van de artikelen 4, 5, 6 en 7 van dit koninklijk besluit, worden de procedure van aanvraag om tegemoetkoming van het Fonds voor Medische, Sociale en Pedagogische Zorg voor Gehandicapten, alsmede de procedure van beroep, voor deze diensten door de Vlaamse Executieve bepaald.”

Besluit :

Het standpunt van het Rekenhof dat bijgevolg de artikelen 41.02.54 en 41.03.54 overbodig zijn geworden, kan worden gedeeld.

§ 2. In de begroting 1989, sector 31 (Onderwijs) — Afzonderlijke Sectie (Titel IV), was een artikel 63.03 opgenomen voor de „Bezoldiging van het rijkspersoneel tewerkgesteld in het universitair ziekenhuis te Gent”, met een negatief krediet van 1.586,7 miljoen.

Artikel 78 van de begrotingstekst stipuleerde : „Het artikel 63.03 (A) van titel IV van de sector onderwijs mag een tekorttoestand vertonen zolang het eigen patrimonium van de RUG de nodige terugbetaling niet heeft verricht.”

Afgezien van de vraag of het patrimonium van de RUG dan wel het Universitair Ziekenhuis zelf (parastatale B vanaf 1 april 1987 schuldenaar is (1), rijst thans de belangrijke vraag of die schuld kwijtgescholden werd, aangezien er in het ontwerp 1990 geen dergelijk artikel meer voorkomt.

Wordt de terugstorting op een andere wijze geregeld of is er integendeel sprake van kwijtschelding en hoe (decreet) ?

Antwoord

Artikel 73 van de bijzondere financieringswet van 16 januari 1989 bepaalt in § 1, eerste lid : „De saldi die op 31 december 1988 als betalingsmiddelen beschikbaar zullen zijn op elk van de artikelen van de afzonderlijke sectie van de begroting van de Gemeenschappelijke Culturele Aangelegenheden en van Nationale Opvoeding van het Nederlandstalig stelsel, van het Franstalig stelsel en van de sector, die gemeen is aan beide stelsels, en met inbegrip van de stijving, die voor het lopend jaar is voorzien maar niet aangewend, worden aan de Gemeenschappen toegekend voor zover de saldi betrekking hebben op aangelegenheden die tot hun bevoegdheid behoren”.

Vermits in dit artikel sprake is van „betalingsmiddelen” (dus geen negatief krediet) wordt de rechtsgeldigheid van de vordering in hoofde van de Vlaamse Gemeenschap betwist. Het komt dan ook de Nationale Regering toe terzake een beslissing te treffen.

(1) Brief van 4 juli 1989, dossier nr. T 417.400

§ 3. De gewijzigde begrotingsvoorstelling wat de schadevergoedingen en de verwijlinteressen aangaat.

Vroeger was er in de Wegenfondsbegroting (departement van Openbare Werken) een apart begrotingsartikel (art. 524.01) voorzien voor de schadevergoedingen en de verwijlinteressen. Nu is dit niet meer het geval, zodanig dat de betreffende uitgaven volgens het principe „de bijzaak volgt de hoofdzaak” op dezelfde artikels moeten worden geboekt als de hoofdzaak waaruit ze voortvloeien.

De vraag is of daar bij de vaststelling van de basisallocaties wel rekening is mee gehouden.

Antwoord :

Het is correct dat zich hier een klein probleem stelt, dat evenwel geldig is voor alle verschillende secties van Openbare Werken (schadevergoeding in geval van problemen bij waterwegen, havens, enzovoort).

Deel IV : Opmerkingen in verband met de administratieve begrotingen.

§ 1. — Sectie 29 — leerlingenvervoer

1) Onvoldoende omschrijving en toelichting van de begrotingsartikelen (krediettabel, blz. 27).

— Onder artikel 12.01.29 wordt een krediet van 92,4 miljoen ingeschreven voor „algemene werkingskosten andere dan deze bedoeld in de overige basisallocaties”.

Deze omschrijving is niet alleen zeer algemeen, in de Toelichting bij de programma's (deel II) ontbreekt iedere toelichting over de samenstelling van het ingeschreven krediet.

— Ook voor het artikel 01.26.29 zou tenminste een meer omstandige en nauwkeurige omschrijving gewenst zijn dan „Allerhande uitgaven in verband met de oprichting van een dienst leerlingenvervoer”.

Bovendien mag aangenomen worden dat de kredieten veeleer bestemd zijn voor de „werking” dan voor de „oprichting” van de vermelde dienst (opgericht bij wet van 15 juli 1983).

2) Ontoereikendheid der kredieten

— Onder artikel 01.26.29, bestemd voor allerhande uitgaven van het leerlingenvervoer, werd een krediet van 215,6 miljoen ingeschreven.

Voor het begrotingsjaar 1989 werd voor dezelfde uitgaven oorspronkelijk een krediet van 225 miljoen gestemd, terwijl achteraf in het aanpassingsblad nog bijkomende kredieten moesten worden voorzien van 169 miljoen voor de betaling van schuldvorderingen van vorige jaren en 52,5 miljoen voor die van het lopende jaar.

Het gevaar bestaat dat met de huidige voorstellen de goedgekeurde kredieten ontoereikend zullen zijn, waardoor andermaal de tijdige betaling van de busdienstexploitanten in gevaar komt.

— Eenzelfde gevaar van kredietonderschatting lijkt ook te bestaan voor de begrotingsartikelen 12.12.29 tot en met 12.15.29 waarvoor thans gezamenlijk 306,3 miljoen voorzien is, terwijl voor 1989 voor dezelfde uitgaven 324,5 miljoen goedgekeurd werd. Die vermindering lijkt niet verantwoord te meer een verhoging van de uitgaven kan verwacht worden bij de inwerkingtreding van artikel 3 van het decreet dd. 5 juli 1989

betreffende het onderwijs waarbij allerlei besparingsmaatregelen werden opgeheven zoals onder meer inzake het herstel van het gratis vervoer van leerlingen naar een school van vrije keuze in het basisonderwijs.

Antwoord :

— Het krediet ingeschreven onder artikel 12.01.29 is de samenvoeging van de kredieten ingeschreven in de begroting 1989, sector 31, sectie 61, onder de artikelen 12.01 (erelonen), 12.02 (verbruiksuitgaven, inzonderheid herstellingen), 12.03 (energie) en 12.05 (vergoedingen van het personeel).

— De omschrijving van artikel 01.26.29 is identiek aan deze van artikel 01.03, sector 31, sectie 61 van het begrotingsdecreet 1989. Het gaat om het zonaal leerlingenvervoer dat op basis van de wet van 15.7.1983 wordt georganiseerd. De wet voorziet in de oprichting van een Dienst voor Leerlingenvervoer. De omschrijving van het artikel dient in verband gebracht met de progressieve uitvoering van deze wet.

— De vaststelling van de kredieten ingeschreven onder de artikelen 01.26.29 en 12.12.29 tot en met 12.15.29 gebeurde door de Executieve op basis van de adviezen die door de begrotingsinstanties werden verstrekt. De bevoegde Gemeenschapsminister zal de nodige maatregelen treffen om de uitvoering van dit programma binnen de voorziene middelen te verzekeren.

§ 2. Sectie 82 : artikel 74.17.82 :

„Inrichting van een radarketen met televerbindingssysteem langs de Schelde en de Belgische kust”.

Voor wat de Vlaamse begroting betreft bestaat een sterk vermoeden dat de ordonnanceringskredieten werden onderschat. Op basis van documenten kan dat vermoeden evenwel niet worden hard gemaakt.

Cijfers :

1. begroting 1989 :

VK : 400 miljoen frank waarvan eind september slechts 21.351.815 frank vastgelegd

OK : 133,4 miljoen frank

2. begroting 1990 (programma 82 — artikel 74.17.82)

VK : 140 miljoen frank

OK : 160 miljoen frank

Er is voorzien dat het hele project eind 1990 opgeleverd zal zijn. Normaliter zullen ook alle vorderingen volgend jaar opeisbaar worden.

Het departement heeft echter meegedeeld dat de juiste gegevens betreffende nog vast te leggen verwijlinteressen en prijsherzieningen ontbreken. De verwijlinteressen kunnen volgens beschikbare gegevens geraamd worden op 100 miljoen. Hoeveel kredieten juist zullen worden vastgelegd in 1989 en 1990 kan voorlopig niet met zekerheid worden bepaald, doch in ieder geval volstaan de OK 1990 niet indien de toegekende vastleggingskredieten ten belope van maar ca. 300 miljoen worden benut. Gelet op het gevaar bij laat-tijdige betaling aan Nederland van de snel oplopende verwijlinteressen kan een vraag worden gesteld.

Antwoord :

De opmerking van het Rekenhof is terecht. Zij werd trouwens reeds medegedeeld aan het Kabinet van Openbare Werken en Verkeer. Normaal zou de encours $\pm$ 400 miljoen frank belopen in 1990.

§ 3. Sectie 61

B 12.23.61 : „tegemoetkomingen” aan economische manifestaties. Het aanrekenen van subsidies ten laste van een artikel uit de reeks „12” is niet in overeenstemming met de economische classificatie.

Gelet op de omschrijving van het begrotingsartikel gaat het hier bovendien om facultatieve toelagen waarvoor geen rechtsgrond in een organieke wet of in de wettekst van de algemene uitgavenbegroting kan teruggevonden worden.

Antwoord

Het begrip „tegemoetkoming” is hier inderdaad verwarrend. Het is niet de bedoeling facultatieve toelagen te verstrekken. Het woord mag dan ook worden geschrapt.

§ 4. — Sectie 67

B 01.01.67 : Allerhande uitgaven aan instellingen voor wetenschappelijk beheer. In de wettekst van de algemene uitgavenbegroting (artikel 15, programma 67) leest men „subsidies aan instellingen voor wetenschappelijk beheer”.

Antwoord :

„Allerhande uitgaven” is het meest passend begrip wat dit artikel betreft. Het betreft hier trouwens geen subsidie, in de enge zin van het woord, aan het IWONL, doch het moet ook mogelijkheden bieden voor prestatievergoedingen, opdrachten, en dergelijke.

B 01.14.67 : Stimulering van de deelname aan de Eureka-projecten (pro memorie). Het is de vraag of deze uitgaven niet als facultatieve toelagen in de wettekst van de algemene uitgavenbegroting (artikel 15, § 1) moeten worden opgenomen.

Antwoord :

Voor 1990 worden geen uitgaven voorzien op dit artikel, zodat de al of niet opname als facultatieve toelage in de wettekst van de algemene uitgavenbegroting zich niet stelt. Voor 1990 werd dit artikel opgenomen in het FIOV. Het besluit van de Vlaamse Executieve op de werking van het FIOV zal daartoe aangepast worden. Het decreet op het FIOV biedt daartoe trouwens de mogelijkheid.

III. ALGEMENE BESPREKING

A. Algemeen

Vragen en opmerkingen van de leden.

Een lid meent dat het begrotingsbeleid van de Vlaamse Executieve is omgebogen tot een begroting op zijn Belgisch en een „Mathot”-begroting kan worden genoemd.

Volgens dit lid vertoont de begroting de volgende kenmerken :

1. de vastgelegde begrotingsnorm wordt omzeild ;
2. een onduidelijk en ontoereikend saneringsobjectief op halflange en lange termijn ;
3. verfoeilijke begrotingstechnieken (nieuwe prefinancieringen, debudgettering) ;
4. slordige opmaak van de begroting ;
5. volmachten en verregaande delegaties ;
6. uitgaven zijn onderschat ;

7. invoering van verkapte belastingen ;

8. saneringen zijn niet structureel.

Het lid gaat vervolgens dieper in op elk van deze kenmerken.

1. De vastgestelde begrotingsnorm wordt omzeild.

Het Regeerakkoord voorziet dat de evolutie van de globale uitgaven zal rekening houden met de evolutie van de globale middelen die voortvloeien uit de financieringswet. De middelen groeien 329,132 miljard frank in 1989 tot 337,907 miljard frank in 1990, dit is een stijging met 2,7 % van de globale middelen van de financieringswet. De globale uitgaven stijgen daarentegen met 4,05 procent, dit is 1,05 procent meer dan het inflatieritme (3 %) en 1,05 procent dan de zogenaamde nulgroei van de uitgaven. Nationaal wordt een nulgroei gehanteerd. De uitgavenstijging ligt hoger dan de nationale begrotingsnorm. De vaststelling is dus dat er globaal niet bespaard is op de uitgaven. Desondanks blijft men slechts onder het natuurlijk tekort door twee zaken, ten eerste door een verkapte belastingverhoging en ten tweede door de onorthodoxe begrotingstechnieken.

2. Onduidelijk saneringsobjectief

Het Regeerakkoord stelt dat de opbouw van nieuwe schuld op een evenwichtige wijze moet worden verdeeld tussen de huidige en toekomstige generaties om aldus het gevreesde sneeuwbaaleffect inzake de financiële lasten te voorkomen.

Het sneeuwbaaleffect is als norm volledig voorbijgestreefd. Men creëert nieuwe schulden. Van het stabiliseren van de oude schuld wordt niet gesproken, van het aflossen ervan evenmin.

Volgens het lid komt het SERV-begrotingsadvies neer op het stabiliseren van de schuld. Dit is laks. Het lid gaat hiermee niet akkoord en wil een afbouw van de bestaande schuld. Slechts in 1995 komt men tot een in de financieringswet gecumuleerd natuurlijk tekort van 60 miljard frank. Bij het doortrekken van het huidig beleid komt men in 1995 tot een gecumuleerd tekort van 225 miljard frank. Op basis van de begroting 1990 dient men tot 1995 een gecumuleerde bijkomende saneringsinspanning te leveren van 165 miljard frank om de norm „netto te financieren saldo is gelijk aan natuurlijk tekort.” te halen.

3. Verfoeilijke begrotingstechnieken

Er worden verfoeilijke debudgetteringstechnieken angewend. Vroegere bestaande uitgaven die betaald werden met begrotingskredieten worden nu gefinancierd met leningsmachtigingen, bij voorbeeld Fonds voor Provinciale en Gemeentelijke Schoolgebouwen en het Gebouwenfonds voor de Rijksscholen.

Nu worden niet alleen de bouw- en saneringspremies geprefinancierd, maar worden zelfs de annuïteiten geherfinancierd via nieuwe leningsmachtigingen : dit zijn prefinancieringen in het kwadraat.

Artikel 84 van het voorliggend ontwerp van decreet (algemene uitgavenbegroting) organiseert een nieuwe prefinanciering ten voordele van ARGO en DIGO. Een gewestelijke instelling, de GIMV, wordt met deze prefinancieringstaak belast, dit is strijdig met artikel 59bis en 107quater van de Grondwet. Een organiek decreet lijkt noodzakelijk.

4. Slordige opmaak van de begroting

Er zijn te weinig programma's. Men beperkt kunstmatig het maximum aantal programma's (99), hoewel de codificatie

er 990 toelaat. Het lid verwijst daarbij naar de opmerking van het Rekenhof.

In de „nieuwe” beleidssectoren (onderwijs, openbare werken, verkeer) is het zelfs aantoonbaar dat het aantal programma's (uit het nationaal stelsel dat sinds 1986 in voege was) sterk verminderd is.

In algemene zin kan dus geconcludeerd worden dat het aantal programma's te gering is of, anders gezegd, het enveloppeniveau te hoog, zodat de nieuwe decretale specialiteitsgraad geenszins beantwoordt aan de verwachte programmanomenclatuur.

Voorts is er een discordantie tussen sommige bedragen vermeld in het verantwoordingsprogramma en deze in de uitgavenbegroting en administratieve begroting. Het programma 81 (waterwegen en binnenvaart) bedraagt volgens de verantwoording 1.490 miljoen frank, volgens de administratieve begroting is 1.292,9 miljoen frank in ordonnanceringskredieten voorzien. De ordonnanceringskredieten voor programma 82 (havens) belopen volgens de verantwoording 3.854,2 miljoen frank, volgens de administratieve begroting 4.111,3 miljoen frank. De verantwoording bij programma 83 (zee- en rivierwaterkering en beheersing) geeft 681,5 miljoen ordonnanceringskredieten op. De administratieve begroting geeft voor het programma 611,5 miljoen frank op. Het programma 84 (wegen) bedraagt volgens de verantwoording 3.256,7 miljoen frank, de administratieve begroting vermeldt 3.626,7 miljoen frank. Het programma 85 (gemeenschappelijk vervoer) beloopt volgens de verantwoording 1.342,8 miljoen frank, volgens de administratieve begroting 1.042,8 miljoen frank.

Daarenboven ontbreken vandaag nog altijd een aantal begrotingen van parastatale instellingen van categorie B. Verleden jaar werd nochtans gezegd dat dit voor de begroting 1990 allemaal in orde zou zijn.

Ten slotte ontbreekt ook elke aanduiding inzake opgelegde saneringsmaatregelen.

5. Verregaande delegaties

Het beleid helt over naar een soort volmachtenbeleid. Inzake artikel 86 van het ontwerp van begrotingsdecreet (algemene uitgavenbegroting) merkt het lid op dat het plafond van de verbintenissen dient te worden bepaald door de decreetgever. Een machtiging zonder plafond kan beschouwd worden als een blanco cheque aan de Executieve. Artikel 86 machtigt in feite enkel het bezwaren van toekomstige begrotingen. De voorgestelde regeling zou beter het voorwerp uitmaken van een organiek decreet.

Op grond van het Executievebesluit van 15 juli 1987 worden de ontwerpstudies van werken als algemene kosten forfaitair gesubsidieerd door het basisbedrag van de werken te verhogen met hetzij 1 %, hetzij 6 % naargelang de waterzuiveringsmaatschappij al dan niet zelf de ontwerpen opstelt. Het artikel 105 van de ontwerpbegroting voorziet in een volledige financiering van die ontwerpstudie aan 100 %, hetgeen dus een afwijking inhoudt van de subsidieregeling op forfaitaire basis.

In het algemeen dient verder te worden vastgesteld dat de nu gegeven verantwoording veel minder informatica bevat dan dit vroeger het geval was in het bij de uitgavenbegroting gevoegde verantwoordingsprogramma. Vroeger had men een gedetailleerd overzicht van de investeringskredieten die voor de verschillende havens en hun toegangswegen waren voorzien. Voor de wegen en autosnelwegen beschikte men over

alle voor het begrotingsjaar geplande infrastructuurwerken met opgave van de vermoedelijke kostprijs voor ieder werk. Nu worden nog enkel algemene doelstellingen en prioriteiten vermeld.

Het artikel 15, § 2 van het ontwerp van uitgavenbegroting kan wegens de verregaande delegatie niet gunstig worden onthaald.

De artikelen 53 en 55 van het ontwerp bevatten inzake de expansiefondsen een verregaande delegatie aan de betrokken Gemeenschapsminister met betrekking tot de aanwending van deze fondsen.

Het MINA-fonds ontsnapt daarenboven aan de normale controle.

6. Uitgaven zijn onderschat

Het lid verwijst naar de opmerking van het Rekenhof bij artikel 64 van het ontwerp van algemene uitgavenbegroting. Het in dit artikel opgenomen plafond zal slechts volstaan om de uitgaven voor verbintenissen uit het verleden vast te leggen. Toch wordt een machtiging gegeven om 4,2 miljard frank scheepskredieten vast te leggen ten laste van het Fonds. Dus zullen ook rentesubsidies worden toegekend aan de erop betrekking hebbende NMKN-tranches.

Volgens het lid bestaan er grote twijfels over de uitbetaling van de factuur van 3,2 miljard frank inzake onderwijslasten. Is daarmee in de begroting rekening gehouden ?

De kredieten voor het leerlingenvervoer, (sectie 29) zijn ontoereikend. De tijdige uitbetaling van de busexploitanten komt zo in gevaar. Dit werd ook aangetoond door het Rekenhof. Ten slotte zijn ook kredieten voor het inrichten van een walradarketen langs de Schelde (sectie 82) onderschat.

7. Invoering van verkapte belastingen

Het meest spectaculair is dit bij de milieuheffing. Dit is een eco-belasting. De dotatie aan OVAM wordt daarbij gefinancierd door belastingen. Dit is een techniek uit de zeventiger jaren.

8. Saneringen zijn niet structureel

De besparingen gebeuren via doorschuifoperaties en spreiding van de lasten. De belangrijkste maatregel hierbij is de debudgettering voor 1990 van de dotaties voor de schoolgebouwen. Daartoe wordt in artikel 84 van het ontwerp van uitgavenbegroting voorgesteld om de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting te machtigen om op voordracht van de Gemeenschapsminister van Onderwijs de waarborg van de Vlaamse Gemeenschap te hechten aan een lening op te nemen door de GIMV. De opbrengst van deze lening dient door de GIMV te worden gestort aan de ARGO ten behoeve van het Gemeenschapsonderwijs, en aan de DIGO ten behoeve van het gesubsidieerd onderwijs.

Verder zijn er een groot aantal eenmalige verminderingen. De beperking in 1990 van de bedragen voor het Gemeentefonds en het Provinciefonds tot de bedragen van 1989 is een eenmalige besparing op de rug van de gemeenten en provincies. Ook eenmalig is de aanpassing van de richtlijnen voor economische expansie en de beperking van de subsidies aan de openbare vervoermaatschappijen.

De ontwikkelde beschouwingen brengen het lid tot de algemene conclusie dat er op het begrotingsvlak een duidelijke ommekeer is. De periode 1988 werd in de thesaurie met een overschot van 4 miljard frank afgesloten. Naast een andere begrotingsaanpak, wordt geen gebruik gemaakt van de grotere autonomie. Er wordt ter plaatse getrappeld. Op een aantal gebieden is er zelfs een processie van Echternach aan

de gang. Het buitenlands beleid is abominabel. Op dit terrein is er geen enkel inzicht over hoe Vlaanderen naar buiten moet treden. Nieuw impulserende accenten worden niet gelegd. Inzake migranten worden geen prioriteiten voorzien. Wat doet men met de autonomie inzake de vorming van leerkrachten voor het onderwijs aan migranten. Inzake leefmilieu doet men alsof er een accentverschuiving is. Dit is niet zo. Er is geen accentverschuiving van bij voorbeeld economie naar leefmilieu. Er is enkel een bijkomende bijdrage. De bevoegde Gemeenschapsminister erkent een aantal gebreken bij de waterzuivering (cf. Sobemap-studie). De Gemeenschapsminister bevoegd van leefmilieu heeft nog niets gedaan om het voor 1989 voorzien investeringsbedrag te realiseren.

Het lid wordt onderbroken met de opmerking dat het spaarplan van zijn partij de investeringen voor leefmilieu niet verhoogt.

Het lid antwoordt dat dit plan op alle andere posten bespaart. Zolang men er overigens niet in slaagt om op jaarbasis meer dan 0,5 miljard frank investeringen te realiseren, dienen er ook niet meer middelen te worden voorzien.

Een ander lid vraagt zich af wat men met de autonomie doet. Er is geen enkele vernieuwing. Het Vlaams centralisme komt in de plaats van het Belgisch centralisme. De Jozef II-sstraat vervangt de Wetstraat. De Vlaamse Regering is er in functie van de nationale Regering. Een fundamentele kritiek is dat de Staatshervorming op het terrein zeer nefast aan het worden is. Er zijn wel nieuwe bevoegdheden op papier, maar in de praktijk werkt het niet. We moeten nagaan hoe we dit land beter kunnen laten functioneren. De Vlaamse bevolking krijgt hoe langer hoe meer een afkeer van de Staatshervorming.

Vervolgens verwondert hetzelfde lid er zich over dat het aantal programma's tot twee bladzijden in het ontwerp van uitgavenbegroting is beperkt. Terwijl er ruimte is voor 990 programma's zijn er slechts een tachtigtal. Volgens dit lid heeft het Rekenhof er eveneens op gewezen dat het nu om een karikatuur van een programmabegroting gaat. De administratieve begroting is mager. De verantwoording is algemeen en geeft weinig uitleg over de besteding van het geld. Het lid stelt de vraag of het de bedoeling is om in de toekomst nog dergelijk weinig omvattende begrotingen in te stellen.

Daarenboven is de begroting slordig opgesteld. Dit blijkt reeds uit de titel : „ontwerp van decreet houdende de begroting”. Het lid kondigt een amendement aan strekkende tot aanpassing van de titel van het voorliggend ontwerp houdende de algemene uitgavenbegroting.

De rubrieken in de Toelichtingen (Stuk 7 (1988-1989) – Nr. 1, blz. 152, 153 en 154) met betrekking tot de NMVB, de MIVA en de MIVG staan nog vol vraagtekens. Dit is ondenkbaar voor stukken die officieel bij de Vlaamse Raad worden ingediend.

De amendementen van de Executieve om materiële vergissingen recht te zetten wijzen trouwens op deze slordigheid.

Begrotingstechnisch zijn er weer prefinancieringen. Prefinancieringen zijn als struisvogelpolitiek te bestempelen. Waarom worden deze technieken opnieuw gebruikt, terwijl we toch de gevolgen op lange termijn kennen van dergelijke technieken ?

De vastleggingskredieten liggen ruim 10 miljard frank hoger dan de ordonnanceringskredieten. Het excuus van 1989 dat het om een overgangsjaar omwille van de Staatshervorming ging geldt niet meer.

Het lid wijst verder op het probleem van de ministeriële kabinetten. Naarmate met kleinere eenheden wordt gewerkt, neemt het probleem nog toe. Elke Gemeenschapsminister heeft een ruim uitgemeten kabinet. De Nederlandse Regering kan met 14 Ministers een staat runnen. Vlaanderen telt wel 11 Gemeenschapsministers. Er wordt meer dan 1 miljard frank uitgegeven aan de kabinetten, waarvan 700 miljoen frank voor personeel. De politiek van belangenverstrengeling en afspraken achter de schermen weegt zwaar. De kabinetten hebben een nefaste invloed op de werking van de administratie. De Belgische facetten worden gewoon overgenomen. De politisering van de Vlaamse administratie zal de Belgische overtreffen. Het lid zal een amendement indienen om de kredieten voor de kabinetten met de helft te verminderen, dan kunnen de Gemeenschapsministers nog ruimschoots toekomen. De Gemeenschapsministers moeten met de administratie werken.

Ten slotte merkt het lid op dat er in het verleden een wanbeleid gevoerd is met betrekking tot het milieu, onder andere inzake waterzuivering. Dit wordt nu opgelost met de milieuheffingen. Het principe dat de vervuiler betaalt, is goed. Maar wie is de vervuiler? Is elke vervuiler even erg? Er wordt een gezinsbelasting ingevoerd, dit wil zeggen dat iedereen evenveel betaalt ongeacht of hij veel of weinig inkomen heeft. Wie nochtans meer inkomen heeft, zal meer vervuilen. De bedrijven betalen ook, maar enkel op forfaitaire basis. Het principe „de vervuiler betaalt” houdt in dat er een sectoriële norm moet komen. Het moet voor de vervuiler een voordeel zijn om niet meer te vervuilen.

Een ander lid stelt dan vast dat de begroting voor 1990 volgens de nieuwe wet op de begrotingsstabiliteit is opgesteld. Dit zou evenwel in de benaming van het begrotingsdecreet tot uitdrukking moeten komen. Het ontwerp draagt thans als titel : „ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990”. Een betere titel is : „Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest voor het begrotingsjaar 1990”. Het lid stelt tevens de vraag waarom de indeling in titel 1 en II in de middelenbegroting gehandhaafd blijft, terwijl deze indeling in de algemene uitgavenbegroting is weggefallen.

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve antwoordt onmiddellijk dat met deze bemerkingen rekening zal worden gehouden bij de opmaak van de volgende begroting.

Het hiervoor bedoelde lid is verbaasd door het kleine aantal programma's. De programma's zijn te vaag en te veelomvattend. De secties van de vroegere begroting werden samengebundeld tot programma's, waarbij dus totaal voorbijgegaan wordt aan de doelstellingen van de nieuwe wet. Het is de nieuwe wet in zijn meest beperkende betekenis. Er zijn slechts 77 programma's waarvoor men zelfs de moeite niet neemt om ze programma te noemen. De benaming sectie blijft, hetgeen niet altijd overeenstemt met de vroegere sectie. Dit zou in de toekomst beter moeten worden uitgebalanceerd.

Het lid wijst erop dat de verantwoording van de programma's in het document Toelichtingen (Stuk 7 (1988-1989) – Nr. 1) minder informatie bevat dan de vroegere verantwoordingsprogramma's ; dit is bij voorbeeld duidelijk inzake de openbare werken, de wegen en het onderwijs. Verder zijn er verschillen tussen de verantwoording en de administratieve begroting. Dit is het geval voor programma 52 (vroeger sectie 57). De administratieve begroting vermeldt als financiële lasten (interessen en aflossingen samen) een bedrag van 589,9 miljoen frank voor de artikelen 41.01.52, 43.01.52, 61.04.52 en 63.01.52, de Toelichtingen geven een bedrag van 489,9 miljoen frank.

berekeningen van de Nationale Bank 30,3 miljard frank bedraagt.

2. Het saneringsobjectief zou niet precies genoeg zijn.' Het lid verwees trouwens naar de algemene bespreking in de Kamer van Volksvertegenwoordigers van de algemene uitgavenbegroting van de nationale overheid, waarbij gesteld werd dat het stopzetten van de perverse effecten van de rente-uitgaven op de begroting onvoldoende is. Hij kan dit bijtreden. Het begrotingsobjectief gaat inderdaad veel verder dan het stoppen van de zogenaamde rentesneeuwbal. In zijn begrotingsadvies bewijst de SERV immers dat in geval de door hem voorgestelde begrotingsnorm zou worden gehanteerd, een Vlaamse rente-sneeuwbaaleffect niet te verwachten valt. De begrotingsnorm die de SERV hanteert gaat immers uit van dit begrotingsobjectief. Gezien de Vlaamse Regering evenwel haar tekortnormering laat bepalen door het zogenaamde natuurlijk tekort, dat systematisch beneden de tekortnorm van de SERV ligt, is de doelstelling van de Vlaamse Executieve bijgevolg ambitieuzer dan het stoppen of vermijden van een Vlaams-rente-sneeuwbaaleffect.

Dat men enkel oog zou hebben voor de toekomstige schuldvorming zonder dat de Vlaamse Executieve zich bekommert om het verleden is onjuist. De enige schuld uit het verleden betreft enkel de indirecte schuld, dit wil zeggen deze als gevolg van het gebruik van prefinancieringsmechanismen. Het lid heeft zelf gesteld dat men een overschot in de uitvoeringsrekening heeft voor de periode tot 1988. Directe schuld heeft de Vlaamse Executieve dus niet opgebouwd. De financiële lasten als gevolg van de prefinanciering maken het voorwerp uit van een afzonderlijk horizontaal programma. Dit programma werd juist ingevoerd om via een betere beheersing een gecoördineerd beleid van deze lasten van het verleden te kunnen doorvoeren. Een systematische aanpak via dit horizontaal programma en een optimaal schuldmanagement inzake de toekomstige schuldopbouw zal de Vlaamse Executieve bijgevolg in staat stellen de door sommigen gevreesde ontwikkeling te vermijden.

3. De Vlaamse begroting voor 1990, zoals overigens deze van 1989 is niet het resultaat van de „eeuwenoude” truendoos. Sommige leden meenden deze bewering aan de hand van een aantal concrete voorbeelden te kunnen staven. De Voorzitter van de Vlaamse Executieve stelt dat hij het tegenovergestelde zal aantonen aan de hand van dezelfde voorbeelden.

Het huidig stelsel voor het verlenen van bouw- en saneringspremies wordt aangehaald als een verfoeilijke begrotingstechniek, waarbij zelfs annuïteiten worden geherfinancierd via nieuwe leningsmachtigingen. Men verwijst naar de machtiging die wordt voorgesteld in artikel 82, derde lid, van het ontwerp van decreet (algemene uitgavenbegroting).

Deze bepaling werd door de Gemeenschapsminister toegevoegd voor huisvesting voorgesteld en is een zeer consequente maatregel die kadert in de afbouwoperatie van de debudgettering van de uitgaven voor sociale woningbouw, die over enkele jaren zal worden gespreid en waarmee eind 1988 een aanvang werd genomen.

De prefinanciering is niet strijdig met artikel 59bis en 107quater van de GW. Het kan zelfs een adequate methode zijn om in tijden van beperkte middelen bepaalde initiatieven verder te zetten of te starten met andere dan begrotingskredieten. Nefast wordt dit artikel wanneer de weerslag op de latere begrotingen onoverzichtelijk en te omvangrijk wordt. De uitvoerende macht kan voldoende discipline opbrengen om de huidige situatie recht te trekken en zal er moeten over

waken dat de vroegere excessen niet weer worden ingevoerd. Een eerste stap tot afbouw blijkt duidelijk uit een vergelijking tussen de cijfers van de begrotingen 1989 en 1990 :

	Begrotingskrediet	Prefinanciering
	miljoenen franken	miljoenen franken
1989	1.554,3	3.000,0
1990	2.587,4	1.600,0

4. De begrotingsdocumenten zouden gekenmerkt zijn door slordigheid en een wijze van voorstellen die een aantasting zou betekenen van de begrotingspecialiteit. Hij wil hierop het volgende antwoorden.

De wetgever heeft met de wet van 28 juni 1989 een definitie gegeven van het principe van de begrotingsspecialiteit, in die zin dat de uitgaven voortaan dienen voorgesteld te worden volgens programma's. Daarbij stond de nationale wetgever de programmastructuur voor de geest zoals die voor de nationale overheid was uitgewerkt door de zogenaamde Commissie-Hébette. Deze structuur steunt in sterke mate op de organieke structuur van de nationale overheid.

Welbewust heeft de Vlaamse overheid daarentegen voor een functionele structuur geopteerd. Daardoor is de programmabegroting veel meer een beleidsbegroting, dit wil zeggen de vertaling in jaarlijkse begrotingscijfers van het gevoerde beleid. Het debat in het parlement kan hierdoor zinvoller en relevanter worden.

Vervolgens stelt hij dat men het toch met hem eens zal zijn dat begrotingen met 2000 à 3000 afzonderlijke begrotingsposten, juist door het onoverzichtelijke detail ontaarden in voor de parlementsleden onleesbare stukken die nog enkel voor de specialisten van het detail en voor de boekhouders enige relevantie bezitten. Een interessant debat over de begrotingen in hun vroegere vorm is uitgesloten.

Daarenboven is het onjuist te stellen dat de begrotingsspecialiteit zich zou beperken tot de programma's. Ten eerste spreekt de Vlaamse Raad zich ook formeel uit over alle facultatieve toelagen, voor een aantal zelfs over de bedragen (cf. artikel 15, § 1 van de decreetsbepalingen). Ten tweede beschikt de Vlaamse Raad gelijktijdig met de algemene uitgavenbegroting — en dit in tegenstelling met wat in het nationale Parlement het geval is — over de administratieve begroting, waar de verdere opdeling in basisallocaties wordt gegeven. Ook hierover spreekt de Vlaamse Raad zich uit door middel van een gemotiveerde motie. De begrotingsprerogatieven van de Vlaamse Raad worden dus zeker nergens tekort gedaan.

Er werd ook verwezen naar de vermeend onzorgvuldige en vrij summiere toelichtingen bij sommige programma's, onder meer deze inzake openbare werken en verkeer. De toelichtingen bij de programma's werden opgesteld door de Gemeenschapsminister bevoegd voor deze programma's. Ongetwijfeld zal hij de nodige correcties en aanvullingen bezorgen of reeds bezorgd hebben naar aanleiding van de bespreking in de gespecialiseerde commissie. Daarenboven, en meer in het algemeen, zal hij er bij de opmaak van de toekomstige begrotingsdocumenten over waken dat de gemeenschapsministers de nodige zorg en aandacht zouden besteden aan het opmaken van hun toelichtingen, teneinde aan de wensen van de Vlaamse Raad tegemoet te komen.

5. Een aantal bepalingen van het begrotingsdecreet zouden een soort machtsdelegatie aan de uitvoerende macht inhouden die gelijk te stellen zou zijn met bijzondere machten.

Hij moet dit formeel tegenspreken. De Vlaamse Executieve wenst zich geen machten te laten delegeren die inbreuk zouden plegen op de prerogatieven van de Vlaamse Raad. De voorbeelden die worden geciteerd zijn dan ook onjuist. In zijn antwoord op de opmerkingen van de afgevaardigde van het Rekenhof heeft hij hierover al het één en ander rechtgezet. Er werd onterecht opgemerkt dat de decreetsartikelen 53 en 55 betreffende de expansiefondsen te verre gaande aanwendingsmogelijkheden inhouden. Hij wil erop wijzen dat dezelfde bepalingen ook in voorgaande begrotingen opgenomen waren. Tevens is het zo dat binnen eenzelfde activiteitenprogramma, met goedkeuring van de Executieve, de interne verdeling steeds kan worden gewijzigd indien het totaal voorzien bedrag aan kredieten niet wijzigt (geen structurele bepalingen). Anderzijds zou het uitwerken van nog selectievere richtlijnen in het kader van de expansiewetten van '59, '70 en '78, volgens sommigen geen structurele besparing zijn en terzelfder tijd een onderschatting. Indien de toekomstige richtlijnen inhouden dat gemiddeld minder steun wordt verleend aan bedrijfsinvesteringen is dit toch een wezenlijke niet-eenmalige besparing. De opmerking dat een onderschatting gebeurde wegens de achterstand in dossiers, vooral wat de KMO-wetgeving betreft, is onjuist. Het verantwoordingsprogramma geeft duidelijk weer hoe de inhaalbeweging inzake expansiedossiers gespreid wordt gefinancierd. Wat betreft de steunverlening aan individueel geciteerde dossiers verwijst hij naar de gespecialiseerde Commissie voor Economie, Energie en Tewerkstelling.

Ook de bepalingen van artikel 105 waarbij de Gemeenschapsminister van Leefmilieu machtiging krijgt de volledige financiering van ontwerp-studies te doen lastens eenzelfde basisallocatie zijn dezelfde als deze van artikel 18 van het begrotingsdecreet voor 1989. Deze budgettaire bijbepaling werd reeds jaren door de Vlaamse Raad aanvaard, om de betaling mogelijk te maken van de zogenaamde optimalisatiestudies, dit is bij voorbeeld waar het noodzakelijk of verkiezelijk is bepaalde werken over het grondgebied van meerdere gemeenten te laten voorbereiden en uitvoeren.

Wat het Mina-fonds betreft wil hij opmerken dat er niet tekort gedaan wordt aan de controle op dit Fonds. Wel integendeel. Door de gebruikte techniek zijn de uitgaven sowieso beperkt tot de ontvangsten. Daarenboven zijn alle uitgaven onderworpen aan de controle van het Rekenhof.

6. Door een lid werd beweerd dat meerdere uitgavenprogramma's onderschat zouden zijn. Dit lid staaft zijn bewering dienaangaande door te verwijzen naar een aantal bemerkingen van de afgevaardigde van het Rekenhof. Hij wijst erop ter zake reeds eerder te hebben geantwoord. In het algemeen wil hij hierop wel antwoorden dat het evident is dat bij de bepaling van de kredieten voor sommige programma's zoals deze voor het leerlingenvervoer, voor de onderhoudsuitgaven inzake waterwegen en wegen, en inzake de exploitatie van de walradarketen, de bevoegde Gemeenschapsminister de nodige uitvoeringsmaatregelen zal dienen te nemen om binnen de kredieten te blijven.

Begrotingdiscipline vereist dat men de behoeften aanpast aan de voorziene kredieten en niet andersom.

7. Er worden geen verhoogde nieuwe belastingen ingevoerd. Wat de milieuheffingen betreft verwijst hij ook naar de behandeling van het programmadecreet in de Commissie voor Leefmilieu.

Alleszins wil hij nu reeds ontkennen dat de milieuheffing een verkapte nieuwe belasting zou zijn. De opbrengst van de milieuheffing wordt niet bij de andere gewestontvangsten

gevoegd, maar zal integendeel volledig ten goede komen van activiteiten ten voordele van het leefmilieu. Dit impliceert uiteraard de band tussen de vervuiler en de betaler.

8. De voor 1990 gevraagde saneringsinspanning zou voor 90 % bestaan uit eenmalige maatregelen en doorschuifoperaties. Het tegendeel heeft hij reeds aangetoond bij zijn inleidende uiteenzetting. Hierbij heeft hij zich gebaseerd op het begrotingsadvies van de SERV waarbij aangetoond wordt dat de voorgestelde maatregelen een besparingseffect van 3 % per jaar hebben ten opzichte van de uitgaven bij ongewijzigd beleid in de komende jaren tot 2000.

Hij heeft reeds enkele malen gesteld dat de **begrotingskarakter** niet af is. Een lid moest dit voor hem niet aantonen aan de hand van de SERV-cijfers. Ook de komende jaren zal structureel op de diverse uitgavenmechanismen dienen ingegrepen te worden. Daarbij moet men dan wel rekening houden met het feit dat de Vlaamse overheid met stijgende behoeften in meerdere bevoegdheidsdomeinen gaat worden geconfronteerd. Hierop zal een adequaat antwoord gegeven dienen te worden zonder dat de algemene uitgavenevoluitie daardoor een te sterke opwaartse druk zou ondergaan.

Nieuwe impulserende accenten zullen moeten worden gelegd. Enkele daarvan werden vermeld tijdens de algemene bespreking : onder meer leefmilieu, onderwijs, en **migranten**-problematiek. Deze accenten zullen en kunnen niet altijd op de eerste plaats betekenen dat er dan ook maar meteen meer overheidsmiddelen dienen voor ingezet te worden. Dit laatste zou trouwens een uiting zijn van de zozeer door sommige leden aangeklaagde geest van neo-centralisme en dirigisme.

Vlaanderen zal, binnen het kader van haar autonomie, nieuwe originele oplossingen dienen aan te reiken. In de mate dat men daarin slaagt zal de staatshervorming voor de burger een betekenisvolle stap worden. De recente wetten op de staatshervorming en de nieuwe structuren zijn de instrumenten voor het eigen Vlaams beleid dat in de komende jaren waargemaakt dient te worden. De geloofwaardigheid, ja zelfs de legitimiteit van de Vlaamse overheid, is hiermede onlosmakelijk verbonden.

In verband met het aantal programma's geeft de Voorzitter van de Vlaamse Executieve vervolgens toe dat er te weinig programma's zijn. Er zijn 11 programma's in verband met de kabinetsuitgaven tegenover 1 programma werkgelegenheid van ongeveer 18 miljard frank. Er zouden in de programma's onderverdelingen moeten mogelijk zijn.

De Voorzitter van de Vlaamse Raad merkt op dat het de eerste maal is dat met horizontale begrotingen wordt gewerkt. Hij stelt dat hij blij zou zijn, indien over een paar van die horizontale begrotingen een debat zou plaatshebben in de Vlaamse Raad.

In verband met het programma (sectie) 18 — Algemene Externe Betrekkingen wijst de Voorzitter van de Vlaamse Executieve erop dat dit programma enkel de kredieten bevat die beheerd worden door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, bevoegd voor het buitenlands beleid. In de horizontale begroting Externe Betrekkingen zijn er evenwel nog andere kredieten die slaan op het buitenlands beleid, zo bij voorbeeld in programma (sectie) 35 — Algemeen onderwijs en vorming en in programma (sectie) 48 — Internationale culturele betrekkingen.

Met betrekking tot de delegatie die in artikel 15, § 2 van het ontwerp (algemene uitgavenbegroting) zou zijn vervat, antwoordt de Voorzitter van de Vlaamse Executieve dat het artikel tevens voorziet dat de Vlaamse Raad onmiddellijk in

kennis dient gesteld te worden van elke eventuele toepassing. Het artikel 15, § 2 dient volgens de Voorzitter wel behouden te worden teneinde, indien nodig, als een vangnet te fungeren.

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve wijst in verband met de door een lid aangehaalde foutieve aanduidingen in de horizontale begrotingen op de indicatieve waarde van deze horizontale begrotingen, hetgeen niet belet dat de aanduidingen juist moeten zijn. In de toekomst zal daar rekening mee worden gehouden.

De afgevaardigde van het Rekenhof bevestigt dat artikel 15, § 2 strikt genomen niet nodig is. De afgevaardigde verwijst naar de opmerkingen van het Rekenhof bij het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990. Hieruit blijkt dat, zelfs bij een hypothetische toepassing van artikel 15, § 2, een onderscheid dient gemaakt te worden tussen toelagen met en toelagen zonder decretale maxima. De toelagen met een maximaal bedrag zijn dan de toelagen die op de Cultuurpactwet steunen.

Vervolgens snijdt de afgevaardigde van het Rekenhof nog de volgende punten aan :

1. Universitair Ziekenhuis te Gent — kwijtschelding van schuld

Artikel 78 van het begrotingsdecreet 1989 bepaalde dat artikel 63.03.A van titel IV van de sector onderwijs een tekorttoestand mag vertonen zolang het eigen patrimonium van de Rijksuniversiteit van Gent de nodige terugbetaling niet heeft verricht.

In de begroting 1989, sector 31 — Onderwijs — Titel IV was verder een artikel 63.03 opgenomen voor de bezoldiging van het Rijkspersoneel tewerkgesteld in het Universitair Ziekenhuis te Gent met een negatief krediet van 1.585,7 miljoen frank.

Nu is de machtiging tot debetpositie en het fonds uit de begroting 1990 verdwenen. Betekent dit dat de schuld is kwijtgescholden ? Zo ja, dan is er geen rechtsgrond voor. Zo neen, dan dient dezelfde techniek als in 1989 gebruikt te worden.

2. Begrotingen van ARGO en DIGO.

De afgevaardigde van het Rekenhof herinnert aan de opmerking van het Rekenhof bij de algemene uitgavenbegroting 1990. Er werd gesuggereerd dat de Vlaamse Executieve een spontane mededeling zou doen van de begrotingen van ARGO en DIGO, alhoewel er geen decretale verplichte mededeling is. ARGO en DIGO vallen verder niet onder de regeling van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut.

3. Amendement van de Vlaamse Executieve op artikel 104 van het ontwerp van begroting 1990 — verantwoording.

In de verantwoording bij dit amendement zit een fout. Het decreet van 8 maart 1989 houdende de aanpassing van de begroting 1988 stelde twee plafonds vast : 500 miljoen frank voor het sociaal passief en 750 miljoen frank voor het beheerspassief van de vzw Intercommunale Opera van Vlaanderen in vereffening, hetzij globaal 1.250 miljoen frank. Uit de tekst van de verantwoording blijkt dat het sociaal passief op 1.000 miljoen frank geraamd wordt, het bedrag van het beheerspassief blijft ongewijzigd op 750 miljoen frank. Samen maakt dit 1.750 miljoen frank uit, terwijl de globale machtiging voor de vereffening van de Intercommunale in de ontwerp-begroting 1990 op 1.500 miljoen frank bepaald wordt.

Antwoord van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting op de bedenkingen van de afgevaardigde van het Rekenhof.

1. Universitair Ziekenhuis Gent

De vermelding in 1989 was foutief. De debetpositie komt nu niet meer voor. Het is een zaak van de nationale staat, vermits het gaat om lasten van het verleden.

Het probleem van de lasten van het verleden inzake onderwijs is reeds op het Overlegcomité aan bod gekomen. De beslissing was toen om een taalkundig gemengde werkgroep alle lasten van het verleden van het onderwijs te laten onderzoeken. De lasten van het verleden van de andere departementen zouden zoals voor onderwijs moeten onderzocht worden. Op dit gebied is er echter nog geen begin van uitvoering.

2. Begrotingen van ARGO en DIGO.

DIGO bestaat sinds 1 oktober 1989. ARGO is iets ouder. Het zijn dus nieuwe instellingen. Het ARGO-decreet bepaalt dat de begroting van de ARGO volgens een door de Executieve goedgekeurd boekhoudingsplan moet zijn opgesteld.

Artikel 84 van het ontwerp van decreet houdende de begroting 1990 voorziet — langs de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen — een prefinanciering van ARGO en DIGO. De middelen die zo aan ARGO en DIGO ter beschikking worden gesteld dienen aangewend te worden binnen de perken van hun begroting. Nu ziet men echter de band niet tussen deze begrotingen en artikel 84 van het ontwerp van begrotingsdecreet.

3. Amendement — Verantwoording

De opmerking van het Rekenhof is juist. Het sociaal passief is erg hoog uitgevallen, maar het zal kunnen worden verminderd. Er zijn zaken gebeurd die aan de rand van de strafbaarheid staan.

Opera van Vlaanderen

Dit antwoord van de Voorzitter ontlokt bij een lid de bedenking dat er reeds een onderzoekscommissie is geweest voor de Opera van Vlaanderen. De vereffening van het verleden is één zaak. Voor de toekomst moet men wel weten wat men met de Vlaamse Opera gaat doen : ofwel behouden als een prestigieuze instelling ofwel afschaffen. Als men beslist tot het behoud dienen evenwel de nodige financiële mogelijkheden voorzien te worden, zodat op termijn geen tweede onderzoekscommissie moet worden opgericht.

Inhakend op de tussenkomst van het lid wijst de Voorzitter van de Executieve erop dat de dotatie voor de Opera nu verlaagd is omdat de Opera niet op jaarbasis heeft gewerkt.

Het lid repliceert dat de bijdrage van de Vlaamse Gemeenschap aan de Vlaamse Opera veel jonge mensen de gelegenheid geeft om naar de opera te gaan. De Commissie voor Financiën en Begroting dient zich hiervan bewust te zijn. Belangrijk is echter dat in het verleden het management van de culturele sector werd verwaarloosd. We dienen ook ernstig te praten over de financiering en het management van de culturele sector.

Inzake de Vlaamse Opera merkt de Voorzitter van de Executieve nog op dat de twee betrokken steden Antwerpen en Gent hun verbintenissen niet nakomen.

B. Brusselse initiatieven

Inleiding van de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden

a) Algemene doelstelling

Binnen sectie 99 zijn twee grote pakketten te onderscheiden die gebonden zijn aan de bevoegdheid van het Brussels lid van de Vlaamse Executieve, enerzijds als Gemeenschapsminister belast met de coördinatie van het beleid t.a.v. Brussel-Hoofdstad en anderzijds als voogdijminister ten aanzien van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

b) Globale evolutie (in miljoenen franken)

	NGK			VK			OK		
	90	89	88	90	89	88	90	89	88
Sectie									
99	322,8	285,3	274,6	60,0	40,0	—	40,0	20,0	—

c) Commentaar

Het budget van sectie 99, dat betrekking heeft op Brusselse Aangelegenheden, stijgt in globo met 57,5 miljoen frank.

Het artikel „Allerhande uitgaven voor bijzondere initiatieven inzake Brussel” stelt 60 miljoen frank vastleggingskredieten ter beschikking, waarvan 40 miljoen frank ordonnanceskredieten. Dit betekent voor beide een verhoging van 20 miljoen frank ten opzichte van 1989. Hiermee zullen geïntegreerde projecten ondersteund worden die de kwaliteit van de voorzieningen en de woonomgeving bevorderen en rekening houden met het eigen karakter van Brussel-Hoofdstad, en daardoor afwijken van wat van toepassing is in de rest van Vlaanderen. Een aantal innoverende projecten kunnen hier eveneens uitgewerkt worden ; deze kunnen achteraf eventueel overgedragen worden aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

De bekendmaking van Brussel in al zijn facetten aan de Vlamingen en het benadrukken van zijn troeven als Europese hoofdstad, zullen verder gezet worden.

Er zullen tevens studieopdrachten gegeven worden, ondermeer met betrekking tot de optimale bestemming van het patrimonium dat recent is overgeheveld naar de Vlaamse Gemeenschap. Dit zal gekaderd worden binnen de studie voor de globale behoeften aan infrastructuur voor de Brusselse initiatieven. Een inventaris zal worden opgemaakt van alle decreten en reglementaire besluiten inzake cultuur, onderwijs (tot voor kort nationaal), welzijn en volksgezondheid met aanduiding van de artikelen waar reeds specifieke regelingen voorzien worden voor de Brusselse diensten of instelling.

Daarnaast zal ook een vergelijkend onderzoek verricht worden naar de reglementering in, de Franse Gemeenschap en in de bicommunautaire sector teneinde mogelijke discrepanties te ontdekken die nadelige gevolgen kunnen hebben voor de Vlaamse Brusselaars of discriminerend zouden zijn voor de nederlandstalige instellingen die gelijkaardig werk verrichten maar onder een andere reglementering vallen.

Het tweede luik van de begroting met betrekking tot de Brusselse initiatieven vormt de dotatie aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Deze nieuwe instelling, de op 14 juli 1989 officieel geïnstalleerd werd, neemt als rechtsopvolger van de Nederlandse Commissie voor de Cultuur van de Brusselse Agglomeratie, de dotatie over van deze instelling. De dotatie wordt met 37,5 miljoen frank verhoogd, enerzijds om in 1990 de bijkomende lasten met betrekking tot het personeel — dat met al zijn rechten is overgenomen van de NCC — te kunnen uitbetalen, en anderzijds om de Vlaamse Gemeenschapscommissie de gelegenheid te geven nieuwe initiatieven te ontwikkelen in het kader van de persoonsgebonden materies. De bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen voorziet immers dat de Vlaamse Gemeenschapscommissie kan optreden als inrichtende macht op het domein van alle gemeenschapsaangelegenheden.

Zij kan enkel reglementerende initiatieven nemen in zoverre de Vlaamse Raad haar hiertoe machtigt. Alsdan dient de opportuniteit nagegaan of al dan niet bijkomende middelen dienen overgeheveld te worden naar de dotatie. Overeenkomstig het decreet houdende organisatie van het toezicht op de Vlaamse Gemeenschapscommissie moet de begroting voorafgaandelijk ter goedkeuring voorgelegd worden aan de Vlaamse Executieve voor wat het totaal in te schrijven bedrag betreft (322,8 miljoen frank). De beleidsprioriteiten dienen aangegeven te worden door de Vlaamse Gemeenschapscommissie, waarbij het Brussels lid van de Vlaamse Executieve met raadgevende stem mag deelnemen aan de collegevergaderingen.

De eerste ontwerp-begroting van de Vlaamse Gemeenschapscommissie is op 13 oktober vastgesteld door het College. Zij is in evenwicht ingediend dank zij een strakke subsidiëringpolitiek waarbij het niveau van 1988 als referentie wordt genomen. Binnen het door de Vlaamse Raad aan te geven totale bedrag, dat de dotatie van 1989 als uitgangspunt neemt, moet de Vlaamse Gemeenschapscommissie rekening houden met de uitgaven voor de Taalgroep (5 miljoen frank) en de kabinetten (5 miljoen frank) die deels ter vervanging komen van de uitgaven die destijds verbonden waren aan het voorzitterschap van de NCC en de werking van de werkgroepen rond de politiek verantwoordelijken. Het boni waarmee de NCC begin 1989 kon starten (22 miljoen frank) is grotendeels opgebruikt door nieuwe aanwervingen in de loop van het jaar (4 contractuelen) en door onvoorziene uitgaven ingevolge recente CAO's of vroeger dan geplande indexsprongen.

Er zal in 1990 door de Vlaamse Gemeenschap een bedrag van 7,5 miljoen frank toegevoegd worden aan de dotatie van 1989 teneinde de Vlaamse Gemeenschapscommissie de mogelijkheid te geven tegemoet te komen aan de wettelijke verplichtingen t.a.v. haar personeel.

Aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie is daarenboven een bijkomende dotatie gegeven van 30 miljoen frank waarmee zij in de gelegenheid gesteld wordt nieuwe initiatieven te ontwikkelen op het domein van de persoonsgebonden materies, daar waar de NCC vroeger enkel als inrichtende macht kon optreden inzake cultuur en onderwijs. Binnen de ontwerp-begroting wordt rekening gehouden met de behoefte aan bijkomend administratief personeel (2) dat zich op deze nieuwe materies zal moeten toeleggen. Er zullen initiatieven genomen worden die enerzijds innoverend zijn en anderzijds reeds bestaande diensten en organisaties verder zullen ondersteunen teneinde hen de mogelijkheid te geven hun

Vlaams karakter beter tot uiting te laten komen en op een waardige wijze te laten concurreren met franstalige initiatieven.

De totale dotatie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie zal aldus 322,8 miljoen frank bedragen. Dit betekent een stijging van 13 procent ten opzichte van 1989 wat een duidelijke blijk van vertrouwen vanuit de Vlaamse Gemeenschap weergeeft aan deze nieuwe instelling.

Men mag daarenboven niet uit het oog verliezen dat de Vlaamse Gemeenschap buiten de dotatie aan de VGC ook nog rechtstreeks subsidies verleent aan Brusselse instellingen en diensten die door haar erkend zijn op basis van Vlaamse decreten en besluiten.

Er worden tot slot naast de dotatie ook nog subsidies verleend aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie omdat zij als rechtsopvolger van de NCC als inrichtende macht mag optreden voor een aantal initiatieven op basis van Vlaamse decreten (hoofdstedelijke bibliotheek, staffunctionarissen trefcentra, sportfunctionarissen) of op basis van overeenkomsten met Vlaamse instellingen (BLOSO, Kind en Gezin). Dit vertegenwoordigt samen een bedrag van 42,7 miljoen frank.

De ontwerp-begroting van de Vlaamse Gemeenschapscommissie zal binnen de schoot van de Taalgroep besproken en vastgesteld worden waarna ze voor goedkeuring zal voorgelegd worden aan de Vlaamse Executieve.

Met ingang van 1990 zal de Gemeenschapsminister ook bevoegd zijn om toelagen te verlenen aan de musea in de Brusselse agglomeratie. Het bedrag van 1,4 miljoen frank is afkomstig van de tot 1988 nationale begrotingspost inzake gemeenschappelijke culturele aangelegenheden beheerd door de twee nationale Ministers van onderwijs. De betoelaging voor de musea is gebaseerd op een koninklijk besluit van 1958 en behelst de gewone werkingskosten (60 procent), buitengewone kosten en infrastructuurwerken. De gemeentelijke musea en andere publieke initiatieven (bicultureel) als ook de instellingen van nationaal belang vallen buiten het toepassingsveld van dit begrotingsartikel.

Bespreking

Vragen en opmerkingen van de leden

Een lid maakt vooreerst volgende op- en aanmerkingen :

1. de structuur van het Brussels Gewest is onoverzichtelijk en de Brusselse Vlamingen zijn in de Brusselse Hoofdstedelijke Raad ondervertegenwoordigd (11 op 75). Kortom, de zogenaamde Brussel-wet is voor de Vlamingen geen geschenk ;

2. blijkbaar bestaat er bij de administratie afhankelijk van het Vlaamse College een wanverhouding tussen enerzijds de personeelsuitgaven en anderzijds de concrete initiatieven ;

3. voor de Trefcentra zou de benadering meer pluralistisch moeten zijn. Daarenboven zou een bijzondere inspanning moeten worden geleverd voor de Trefcentra gelegen in de meest verfranste gemeenten.

Ten slotte vraagt hetzelfde lid naar de uitstraling van de Brusselse culturele initiatieven, meer in het bijzonder naar het arrondissement Halle-Vilvoorde toe.

Een ander lid stelt dan het volgende :

1. de gehele staatsvorming en vooral het Brusselse luik is één miskleun geworden ;

2. het communautaire klimaat is er geenszins door verbeterd. Zelfs de supersnelle trein (SST) is een communautair probleem geworden ;

3. de administratieve structuur binnen het Brussels Gewest is onder alles. Er zijn meer kabinetsleden dan ambtenaren.

Nog een ander lid verzet zich tegen de idee van bepaalde Vlaamse leden van de Brusselse Executieve om bevoegdheden van de Vlaamse Raad over te dragen naar het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, met name naar de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Hij meent dat zulke Vlaamse toegeving alleen koren op de molen is van Franstalige partijen die de regionale drieledigheid willen accentueren. Door zulke houding zou ook een toekomstige Senaat der Gemeenschappen in vraag worden gesteld.

Antwoord van de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden

Vooreerst preciseert hij dat het strategisch ontzettend belangrijk is dat de Brusselse Vlamingen hun beleid inkaderen in de grote lijnen die de Vlaamse Gemeenschap vastlegt.

Vervolgens stelt hij dat de ingewikkeldheid van de Brusselse instellingen een logisch gevolg is van het Belgisch feit. Twee grote gemeenschappen en drie gewesten moeten worden verzoend. Bij het opstellen van de Brussel-wet heeft men zich ingeschreven in de filosofie van de staatshervormingen van 1970, 1980 en 1988.

Wat de eventuele wanverhouding betreft tussen personeelsuitgaven enerzijds en uitgaven voor concrete initiatieven anderzijds wijst hij er vooreerst op dat de administratie afhankelijk van het Vlaams College de voortzetting is van de vroegere NCC-administratie. Daarenboven stelt hij dat van de 30 miljoen frank bijkomende kredieten er 28 miljoen frank naar concrete initiatieven zijn gegaan.

In verband met de Trefcentra preciseert hij dat ook de zogenaamde centrumgemeenten het zeer moeilijk hebben. Het pluralisme is via de huidige structuren gewaarborgd.

Ten slotte wijst hij erop dat de uitstraling van de Brusselse manifestaties (bijvoorbeeld Mallemunt, Ancienne Belgique, KVS, enzovoort) naar de rand zeer goed loopt.

C. Debat naar aanleiding van de door de verslaggevers van de inhoudelijk bevoegde Commissies uitgebrachte mondelinge verslagen

Buitenlandse en externe aangelegenheden

Een lid noemt dit een regeringsvriendelijk verslag dat voor 3/4 bestaat uit de nietszeggende antwoorden van de bevoegde Gemeenschapsminister. Hij stipt aan dat hij heeft vernomen dat zelfs leden van de meerderheid, met name van de CVP-fractie, hun ontgoocheling over het zogenaamde „non-beleid” van de Gemeenschapsminister hebben aangeklaagd. De verslaggever twijfelt eraan dat het woord non-beleid is gevallen ; hij verwijst naar het begin van zijn mondeling verslag waarin hij het heeft gehad over de teleurstelling van sommige leden over het gevoerde beleid. Hij verwijst voor alle details

naar zijn schriftelijk verslag. Het mondeling verslag in deze Commissie geeft slechts de algemene lijnen en tendensen weer. Het berokken lid herhaalt dat hij weet heeft van het ongenoegen van de CVP-fractie met betrekking tot het voorgestelde beleid.

Hij zelf noemt het een gefragmenteerd incoherent beleid, versnipperd over verschillende departementen (Cultuur, Onderwijs, Economie). De in de Commissie gestelde vraag om alle betrokken Gemeenschapsministers bij het debat te betrekken wordt niet ingewilligd, aldus het lid. Wel zal men dit naderhand gaan doen.

Verder is de Gemeenschapsminister bevoegd voor de coördinatie van het beleid, maar voor elke concrete vraag verwijst hij naar zijn collega's-medeverantwoordelijke Gemeenschapsministers, en verwijst verder naar zijn beleidsnota van april 1989.

De bevoegde Gemeenschapsminister stelt dat de beleidsnota van 5 maand geleden inderdaad de basis is voor zijn beleid. Die nota geeft wel een gecoördineerd concept van wat er inzake buitenlands beleid dient te gebeuren. Het is een geheel, weliswaar uit te voeren door verschillende Gemeenschapsministers, doch de bevoegde Gemeenschapsminister houdt daarbij de coördinatie in de hand.

Het betrokken lid blijft bij zijn standpunt dat het daadwerkelijke beleid sterk verschilt van hetgeen wordt vooropgesteld. De daden zijn niet in overeenstemming met de woorden, aldus besluit het betrokken lid.

Onderwijs en Vorming

Een lid wijst op het positieve effect van het hergroeperen van alle bevoegdheden over de vormingsaangelegenheden in de Commissie voor Onderwijs en Vorming. Hierdoor wordt een globaal inzicht in de gebeurlijke overlappings verkregen. Hij suggereert dat de Commissie voor Onderwijs en Vorming een inventaris van alle vormingsprojecten zou opmaken.

Met betrekking tot de vormingsinitiatieven voor beginnende zelfstandigen vraagt het lid of er ter zake geen overlapping is vast te stellen tussen de middenstandsopleiding en de zogenaamde Kelchtermans-experimenten, die onder de bevoegdheid van Tewerkstelling vallen. Beide initiatieven hebben dezelfde bedoeling. De Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt denkt eveneens aan kansarmoedeprojecten waaronder cursussen voor beginnende zelfstandigen. Hij verwacht van de Executieve een meer gecoördineerd beleid. Deze aangelegenheid dient onder de middenstandsopleiding te ressorteren.

Hij beaamt de visie van de Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve inzake de blokkering van de taalcursussen in de Centra voor Middenstandsopleiding. Dit is de goede weg om een aantal besparingen te realiseren. Met betrekking tot de onderwijslasten uit het verleden informeert hij of de door de Gemeenschapsminister van Onderwijs bij het Overlegcomité ingediende factuur van 3,2 miljard frank al dan niet in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap werd verrekend. Wat gebeurt er indien dit bedrag niet wordt aanvaard?

Het lid herinnert aan het gepleegde misbruik dat, in mindere mate langs Vlaamse zijde, erin bestond de afrekening van de uitbetaling van de lonen en wedden voor de leerkrachten van het gemeentelijk en provinciaal onderwijs begrotingstechnisch naar het volgende begrotingsjaar door te schuiven. Zijn er maatregelen getroffen om dit in de toekomst te vermijden?

De Voorzitter van de Executieve wijst op de hergroepering van de Secties 32 (Beroepsopleiding), 33 (Middenstandsopleiding) en 34 (Landbouwscholing). Hij belooft dat de Executieve de nodige inspanningen zal doen teneinde overlappingsen te vermijden.

Om de problematiek van de onderwijslasten uit het verleden te regelen werd binnen het Overlegcomité Regering-Executieven een taalgemengde werkgroep opgericht die alle facturen uit het verleden zal onderzoeken. De werkgroep werd samengesteld uit vertegenwoordigers van de Vice-Eerste Ministers Claes, Moureaux en Schiltz. De Executieve hechtte eenparig zijn goedkeuring aan deze samenstelling.

De Franse Gemeenschapsexecutieve heeft dit tot op heden nog niet gedaan.

Bij het onderzoek der facturen moeten dezelfde criteria worden toegepast. De Voorzitter van de Executieve oordeelt dat het moet betrekking hebben op facturen vastgelegd voor einde 1988 die het voorafgaandelijk visum van het Rekenhof hebben gekregen.

Waarschijnlijk werden alle facturen nog niet binnengebracht zodat de onderwijslasten uit het verleden nog zullen aangroeien. De Executieve is bereid het eindresultaat van de taalgemengde werkgroep te aanvaarden, welke ook de eindbedragen mogen zijn. Hij voegt eraan toe dat er nu een einde wordt gemaakt aan het gebruik van bedriegelijke begrotingstechnieken bij het opstellen van de onderwijsbegroting. Alle leerkrachten werden door het Rijk betaald, ongeacht de werkgever. Deze wedden zijn in principe voor iedereen gelijk ; iedere inrichtende macht moet ook dezelfde reglementering volgen. In het verleden was dit niet altijd het geval.

De vorige interveniënt oordeelt dat door deze verklaring de Voorzitter van de Executieve blijk geeft weinig oog te hebben voor de evolutie van de Rijksbegroting. Hij meent te weten dat de uiteindelijke onderwijslasten zouden oplopen tot 12 à 13 miljard frank langs Franstalige zijde en tot 3 à 5 miljard frank langs Vlaamse kant. Hij meent dat de politiek samengestelde taalgemengde werkgroep opnieuw een wafelijzerpolitiek zal toepassen.

Zullen in de toekomst alle betalingen voorafgaandelijk door het Rekenhof worden geïnviseerd ? Dit leidt het lid af uit de verklaringen van de Voorzitter van de Executieve.

De Voorzitter van de Executieve repliceert dat hij over het voorafgaandelijk visum van het Rekenhof sprak naar aanleiding van de lasten uit het verleden.

Hij heeft niet verklaard dat men het begrotingsrecht langs Vlaamse kant zou wijzigen. Dit ware echter via een ontwerp van decreet realiseerbaar.

Het resultaat van de taalgemengde werkgroep aanvaarden betekent geenszins een wafelijzerpolitiek voeren. Het zal wel een einde maken aan het overhevelen van nationale financiële middelen naar het Franstalig onderwijs. Als de transactie wordt aangenomen dan komt hieraan een einde. Principieel echter zal er geen wafelijzerpolitiek worden gevoerd.

Het lid blijft erbij dat het onder alle omstandigheden aanvaarden van de uitslag van de taalgemengde werkgroep een zware fout is. Op welke wijze zal die 3,2 miljard frank eventueel in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap worden verrekend ? Zal de Executieve een ontwerp van decreet indienen om alle betalingen aan het voorafgaandelijk visum van het Rekenhof te onderwerpen ?

De Voorzitter van de Executieve repliceert dat dit probleem niet aan de orde is. Met betrekking tot de werkgroep verduidelijkt hij dat de werkgroep zijn eigen werkwijze vastlegt.

Het lid voegt er aan toe dat in de financieringswet de bedragen niet op de begrotingsuitgaven maar op de kasuitgaven van de laatste vier jaar werden berekend met inbegrip van een gedeelte van de vooruitgeschoven facturen.

Naar de subsidiëring van de vorming der diverse middenstandsorganisaties toe dringt hij aan op een globalisering op dit vlak. Het al of niet deelnemen aan de Regering van de politieke partijen waarbij deze organisaties aanleunen kan dan geen invloed meer uitoefenen op de verdeling van de subsidies. Heeft de Executieve hiervoor bepaalde voorstellen uitgewerkt ?

Economie, Energie en Tewerkstelling

De suggestie om een zekere parlementaire controle inzake grote expansiedossiers mogelijk te maken wordt door een lid van de Commissie voor Financiën en Begroting goed ontvangen. Ook een afgevaardigde van het Rekenhof zou hierbij moeten worden betrokken.

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve, tevens Gemeenschapsminister van Begroting, wijst er met veel nadruk op dat dit enkel kan mits de meest strikte discretie in acht wordt genomen.

Naar aanleiding van de verslaggeving over het economisch buitenlands beleid wijst een lid op het gebrek aan coördinatie en het gebrek aan coherente visie inzake het buitenlands beleid. Dit blijkt ook uit de begroting zelf. Er is geen duidelijk overzicht van alle middelen voor het buitenlands beleid.

De Voorzitter van de Executieve verwijst naar artikel 15 van het Executievebesluit van 22 februari 1989. Elk lid van de Vlaamse Executieve is inzake de aangelegenheden waarvoor hij bevoegd is, eveneens bevoegd voor de inhoudelijke aspecten van de externe betrekkingen.

De coördinatie gebeurt via het MCEB, het Ministerieel Comité voor Externe Betrekkingen, waarin de Gemeenschapsministers Geens, De Batselier, Dewael, Coens en Sauvens zitting hebben.

Voor wat de financiering van de tewerkstellingsprogramma's betreft vraagt een lid of de overeenkomstige trekkingsrechten hiervoor door de nationale overheid aan de Gewesten integraal worden overgedragen.

Wat zal de budgettaire weerslag zijn indien dit niet het geval is ? Zal men dan minder tewerkstellingsprogramma's financieren ? Heeft men hier reeds een visie op ?

De Voorzitter van de Executieve antwoordt dat de discussie over bijkomende trekkingsrechten voorligt in het Overlegcomité. In de interministeriële conferentie voor de tewerkstelling werd tussen de Gewesten onderling reeds een akkoord bereikt. De Vlaamse Executieve zal hoe dan ook haar beleid terzake moeten aanpassen aan de middelen die haar zullen worden overgedragen.

Dit neemt niet weg dat de programma's voor langdurige werklozen (de Weerwerk-actie) inzake tewerkstelling een prioriteit zijn.

Een laatste opmerking van het lid betreft de toepassing van de koninklijke besluiten 123 en 258. Er zijn naar zijn

weten dossiers goedgekeurd waarvan de concrete uitvoering op zich laat wachten.

Het betreft hier de tewerkstelling van hooggekwalificeerde werklozen in de KMO's. De Voorzitter van de Vlaamse Executieve verklaart dat de toepassing van de vermelde koninklijke besluiten moeilijk wordt nu er haast geen hooggekwalificeerde werklozen te vinden zijn. Dit neemt niet weg dat goedgekeurde dossiers hun beslag moeten krijgen. Er zijn bij zijn weten geen klachten hierover.

Leefmilieu en Natuurbehoud

Een lid geeft vooreerst commentaar op de stelling in verband met de beschikbare middelen, weergegeven in het relaas van de verslaggever. Het lid haalt ter zake een uitspraak van de verslaggever aan, die luidt dat de toepassing van de financieringsmechanismen vastgelegd in de bijzondere financieringswet de groei van de middelen voor de Vlaamse Gemeenschap beperkt tot 1,92 % , en dat deze bescheiden groei niet de nodige financiële ruimte zou opleveren om de uitgaven te dekken. Het lid vindt dat deze uitspraak scherp in tegenstelling staat met hierover gemaakte uitspraken van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Het lid vindt dat men inzake de middelen en het globale beleid ondoordacht en geïmprovisiseerd te werk gaat. Men werkt in schuifjes en fragmentair, om zodoende een echt grondig debat over de globale kost en aanpak te ontwijken, aldus het lid, die de Commissie er aan herinnert dat er ter gelegenheid van de bespreking van het zogenaamde dossier Sobemap over de waterzuivering, een afspraak is gemaakt om eens een bespreking te houden over de globale kost van de milieupolitiek.

Nu neemt men allerlei fragmentaire beslissingen inzake inkomsten, zoals via de bepalingen van het programmadecreet, en recentelijk heeft het lid vernomen dat men van plan is binnen de GIMV een milieuholding op te richten om er sommige opdrachten uit het Mina-plan mee te financieren. Ook het afsluiten van het protocol over de zuivering van de Noordzee is nog eens een type-voorbeeld van hoe men de zaken verkeerd aanpakt. Men bespreekt deze problematiek ook in beperkt comité, en vergeet de globale context.

Men moet nu eindelijk eens komen, aldus het lid, tot een berekening van de globale kost in een globale discussie. En daar mogen geen belangrijke beslissingen meer aan vooraf gaan.

De verslaggever houdt staande dat er meer middelen nodig zijn en dat de groei van de middelen, via de financieringswet daartoe onvoldoende is.

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve wijst er op dat men 3 miljard frank extra voorziet voor de inspanningen vooropgesteld in het Mina-plan. Dit gaat in uitvoering, en door de aard van de zaken gebeurt dit stap voor stap, in verschillende delen. Men kan moeilijk ineens alles tegelijk uitvoeren en in die zin zijn de beslissingen afzonderlijk te nemen, zoals bijvoorbeeld via het programmadecreet. maar de beslissingen kaderen wel degelijk in een groter geheel zoals ook bij voorbeeld het oprichten van een zogenaamde milieuholding binnen de GIMV.

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve deelt mee dat hierover vóór 1 januari 1990 een conventie wordt afgesloten.

De bedoeling is hier het privé-kapitaal te betrekken in de financiering van het leefmilieu. De Voorzitter van de Vlaamse Executieve vermoedt dat het lid hiertegen geen bezwaar zal hebben. Ook het ontwerp van overeenkomst betreffende de zuivering van de Noordzee is zo'n stap die kadert in het globale beleid, aldus de Voorzitter van de Vlaamse Executieve. Alle drie de Gewesten vervuilen de Noordzee en dienen derhalve de conventie te ondertekenen. De doelstelling is het volledig wegnemen van de vervuiling. Het protocol is dus de concretisering van een globaal concept, dat echter gefractioneerd wordt uitgevoerd.

Het betrokken lid merkt op dat hij geen bezwaar heeft tegen de gevoerde werkwijze, maar wel tegen het feit dat er ter zake geen kostprijsberekening bestaat. Hij herhaalt nogmaals zijn standpunt dat er eerst een globale discussie moet komen over de objectieven, de timing en de kostprijs. Als men bij voorbeeld weet, aldus het lid, dat men her en der voor 50 miljard frank waterzuiveringsstations heeft gebouwd en er daarvan veel werken aan gemiddeld 50 % van hun rendementscapaciteit, en men verder moet vaststellen dat er van het AWP III-programma na drie jaar nog maar ten hoogste één derde is uitgevoerd, dan moet men zich toch vragen stellen, zoals hij die reeds bij herhaling heeft gesteld.

Openbare Werken en Vervoer

De verslaggever van de Commissie voor Openbare Werken en Vervoer vermeldt dat in bovenvermelde bevoegde commissie bij de stemmingen 4 amendementen van de heren Beysen en De Croo door de 10 aanwezige leden eenparig werden verworpen. Genoemde leden waren toen bedrijvig in andere Commissies van de Raad.

Met eenzelfde stemuitslag werd de begroting aangenomen. Een lid wijst er, in verband met de stemuitslag in deze Commissie op, dat nu weer eens is gebleken dat zowel de organisatie van deze besprekingen als het dubbel mandaat niet verder kan. Teveel leden moeten hun activiteit in verschillende Commissies van de Raad dan nog eens combineren met hun activiteiten in Kamer of Senaat. De rol van de oppositie wordt ook op die manier beknot, aldus het lid.

Wat de amendementen van de PVV-fractie betreft, meent het betrokken lid dat zij kaderen in het algemeen concept van het PVV-alternatief voor de begroting. Dit alternatief houdt in dat er een besparing van 14 miljard frank wordt doorgevoerd op de begroting 1990. Het aandeel daarin van de vermindering van de investeringen is veel kleiner dan dit van de thans door de Executieve voorgelegde begroting. Het lid stelt immers vast dat de Executieve de lopende uitgaven sterk laat stijgen, maar integendeel de investeringen laat dalen. (De verslaggever gewaagt van een beperking van de investeringen tot 90 % voor het jaar 1989).

De in deze begroting voorgestelde amendementen betreffen weliswaar besparingen op de investeringen, maar moeten worden gezien in het geheel van de PVV-amendementen, die het overgrote deel van de 14 miljard frank besparingen uit de lopende uitgaven wil halen en niet uit de levensnoodzakelijke investeringen.

De Voorzitter van de Executieve repliceert dat de trend van de dalende investeringen in de Vlaamse Gemeenschap mede van de periode 85-88 dateert.

Ook de nationale overheid is flink beginnen snoeien in de investeringen vanaf 1983. Voor 1989 zijn de overgehevelde middelen vanuit het nationale departement, gebaseerd op de nationale middelen van 1988. Dus ook hierdoor is een vermindering ontstaan van de investeringen.

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve beseft dat deze evolutie natuurlijk zo niet kan blijven duren. Hij vraagt zich af of in sommige sectoren die aanzienlijke reserves hebben, zoals de huisvesting, geen gas dient te worden teruggenomen met het doel de aldus vrijgekomen middelen elders in te spuiten.

Het betrokken lid herhaalt nogmaals dat de evolutie nefast is : er bestond vroeger een filosofie dat men op alle echelons (nationaal, gewestelijk, lagere besturen) gelijkaardige inspanningen zou eisen. Welnu, thans stijgen de uitgaven van de Vlaamse Executieve met 4,05 % en die van het Gemeente- en Provinciefonds blijven gelijk.

Een tweede punt betreft de SST. Naar verluidt werd hierover in de Commissie voor Openbare Werken en Vervoer gedebatteerd. Dit wordt tegengesproken door de verslaggever die citeert uit zijn verslag. De Gemeenschapsminister voor Openbare Werken stelt dat wij bevoegd zijn voor de MER en de landbouwvergunning.

Het lid vraagt zich af op welke wijze wij als Vlaamse Gemeenschap betrokken zijn bij de onderhandelingen die in Nederland door Minister Dehaene werden gevoerd. De SP heeft daar afstand van genomen. Het lid meent dat wij ter zake in alle beslissingen dienen te worden betrokken.

De Voorzitter van de Executieve repliceert dat de bevoegdheidsverdeling ter zake duidelijk is. In de materies waarover Vice-Premier Dehaene in Nederland heeft onderhandeld (onder meer de verdeling van de financieringslast) zijn wij niet bevoegd en dus niet gevat. Wij dienen ons alleen uit te spreken over het ruimtelijk en milieu-aspect van deze projecten, met name over het tracé en de daaraan verbonden MER. Sinds de gesprekken van Minister Dehaene zijn geen nieuwe gegevens ter beschikking van de Vlaamse Executieve.

Het betrokken lid vindt dit een typisch voorbeeld van de gevoerde politiek, gekenmerkt door een volledig gebrek aan coördinatie, samenwerking en verstandhouding tussen het nationale en het gewestelijke echelon enerzijds en tussen de Gewesten onderling anderzijds.

IV. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING, STEMMINGEN EN EINDSTEMMINGEN

A. MIDDELENBEGROTING 1990

Artikelsgewijze bespreking

De artikelsgewijze bespreking geeft geen aanleiding tot noemenswaardige opmerkingen.

Stemmingen

Artikelen 1 tot 3

Ter stemming gelegd worden deze artikelen aangenomen met 9 stemmen tegen 1.

Artikel 4

Door de heer W. De Vlieghere wordt een amendement ingediend dat ertoe strekt om in artikel 4 „tot een bedrag

van maximum 30 miljard frank” aan de tekst toe te voegen (zie stuk 6-B (1988-1989) – Nr. 2).

Ter stemming gelegd wordt dit amendement met eenparigheid van stemmen verworpen.

Ten slotte wordt artikel 4 aangenomen met 9 stemmen tegen 1.

Artikelen 5 tot 10

Ter stemming gelegd worden deze artikelen aangenomen met 9 stemmen tegen 1.

Eindstemming

Ten slotte wordt het gehele ontwerp van decreet, samen met de tabel, aangenomen met 9 stemmen tegen 1.

B. UITGAVENBEGROTING 1990

De Voorzitter herinnert er aan dat bij de indicatieve stemmingen in de specifiek bevoegde commissies uitsluitend de amendementen van de Vlaamse Executieve werden aangenomen.

Alle door de leden ingediende en in de deelcommissie behandelde amendementen die voor de Commissie voor Financiën en Begroting werden aangehouden werden verworpen. De Voorzitter herinnert er tevens aan dat op de administratieve begroting geen amendementen kunnen ingediend worden.

Artikelsgewijze bespreking en stemmingen

Opschrift van het ontwerp van decreet

Een amendement van de heer W. De Vlieghere wordt ingediend. Het strekt ertoe om in het opschrift het woord „begroting” te vervangen door de woorden „algemene uitgavenbegroting”.

De Voorzitter van de Executieve gaat akkoord met dit amendement dat eenparig wordt aangenomen.

Artikel 1

Bij dit artikel wordt een amendement ingediend door de heer W. De Vlieghere. Het amendement luidt :

„A. In de tabel begrotingskredieten de niet-gesplitste kredieten voor de secties 03 tot 13 verlagen tot de volgende bedragen : (in miljoenen franken)

sectie 03	60,3
04	52,7
05	46,9
06	40,8
07	39,8
08	43,2
09	39,3
10	39,7
11	40,1
12	52,2
13	46,0

B. In artikel 1 het bedrag van de niet-gesplitste kredieten verminderen met 501,3 miljoen frank.”

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen bij 1 onthouding.

Ten slotte wordt artikel 1 aangenomen met 9 stemmen tegen 1.

Artikel 2

Via de tabel worden op dit artikel 2 impliciet verschillende amendementen ingediend door verschillende leden.

1) een amendement van de heer W. Taelman
Afdeling 1 — Begrotingskredieten
Sectie 32 — Beroepsopleiding

Het niet-gesplitst krediet „2.416,6 miljoen frank” brengen op „1.883,2 miljoen frank”
(Verlaging met 533,4 miljoen frank)

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

2) een amendement van de heer J. Geysels
Afdeling 1 — Begrotingskredieten
Sectie 42 — Jeugd

Het niet-gesplitst krediet „761,9 miljoen frank” brengen op „771,9 miljoen frank”
(Verhoging met 10 miljoen frank)

Ter stemming gelegd wordt het amendement met eenparigheid van stemmen verworpen.

3) een amendement van de heer J. Geysels
Afdeling 1 — Begrotingskredieten
Sectie 43 — Volksontwikkeling

Het niet-gesplitst krediet „1.126,4 miljoen frank” brengen op „1.196,4 miljoen frank”
(Verhoging met 70,0 miljoen frank)

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen bij 1 onthouding.

4) een amendement van de heer J. Geysels
Afdeling 1 — Begrotingskredieten
Sectie 44 — Openbaar Bibliotheekwerk

Het niet-gesplitst krediet „1.029,2 miljoen frank” brengen op „1.094,0 miljoen frank”
(Verhoging met 64,8 miljoen frank)

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen bij 1 onthouding.

5) een amendement van de heer J. Devolder
Afdeling 1 — Begrotingskredieten
Sectie 54 — Gehandicaptenzorg

Het niet-gesplitst krediet „15.067,2 miljoen frank” brengen op „14.537,2 miljoen frank”
(Verlaging met 530,0 miljoen frank)

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

6) een amendement van de heer J. Devolder
Afdeling 1 — Begrotingskredieten
Sectie 56 — Maatschappelijk Welzijn

Het vastleggingskrediet „547,0 miljoen frank” brengen op „47,0 miljoen frank”
(Verlaging met 500,0 miljoen frank)

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

7) een amendement van de heer W. De Vlieghe ingediend luidend als volgt :

„A. In het ontwerpdecreet artikel 84 schrappen.

B. In de tabel Begrotingskredieten een sectie 95 toevoegen, met code 02 en als benaming „Uitgaven ter uitvoering van het decreet betreffende het onderwijs van 8 juni 1989”, waaraan een krediet (niet-gesplitste kredieten) wordt toegekend van 3.979,4 miljoen frank.

Doel van het programma : deze middelen worden doorgestort aan de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs ten belope van 1.648,0 miljoen frank ten behoeve van het Gemeenschapsonderwijs en aan de Dienst voor Infrastructuurwerken voor het Gesubsidieerd Onderwijs ten belope van 500,8 miljoen frank ten behoeve van het officieel gesubsidieerd onderwijs en 1.824,6 miljoen frank ten behoeve van het vrij gesubsidieerd onderwijs. Deze middelen worden aangewend ter financiering van beheer, onderhoud en investeringen in schoolgebouwen.

C. In artikel 2 het bedrag van de niet-gesplitste kredieten verhogen met 3.979,4 miljoen frank.”

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

8) een amendement ingediend door de heer W. De Vlieghe luidend als volgt :

„A. In de tabel begrotingskredieten, sectie 47, Media, de toegestane niet-gesplitste kredieten verhogen tot 6.939,4 miljoen frank.

B. In artikel 2 het bedrag van de niet-gesplitste kredieten verhogen met 600 miljoen frank.”

Ter stemming gelegd wordt het amendement met eenparigheid van stemmen verworpen.

9) een amendement van de heer A. Denys c.s.
Afdeling 1 — Begrotingskredieten
Sectie 18 — Algemene Externe Betrekkingen

Het niet-gesplitste krediet „336,7 miljoen frank” brengen op „253,1 miljoen frank.”
(Vermindering met 83,6 miljoen frank).

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

10) een amendement van de heer J. Pede c.s.
Afdeling 1 — Begrotingskredieten
Sectie 19 — Betrekkingen met de Lokale en Regionale Besturen

Het niet-gesplitste krediet „42.686,9 miljoen frank” brengen op „43.186,9 miljoen frank.”
(Verhoging met 500 miljoen frank).

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

11) een amendement van de heer A. Denys c.s.
Afdeling 1 — Begrotingskredieten
Sectie 42 — Jeugd

Het niet-gesplitste krediet „761,9 miljoen frank” brengen op „631,9 miljoen frank.”
(Vermindering met 130 miljoen frank).

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

12) een amendement van de heer A. Denys c.s.
Afdeling 1 — Begrotingskredieten
Sectie 43 — Volksontwikkeling

Het niet-gesplitste krediet „1.029,2 miljoen frank” brengen op „759,2 miljoen frank.”
(Vermindering met 270 miljoen frank).

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

13) een amendement van de heer A. Denys c.s.
Afdeling 1 — Begrotingskredieten
Sectie 46 — Toerisme

Het niet-gesplitste krediet „588,2 miljoen frank” brengen op „493,2 miljoen frank.”
(Vermindering met 95 miljoen frank).

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

14) een amendement van de heer A. Denys c.s.
Afdeling I — Begrotingskredieten
Sectie 47 — Media

Het niet-gesplitste krediet „6.339,4 miljoen frank” brengen op „5.898,5 miljoen frank.”
(Vermindering met 440,9 miljoen frank).

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

15) een amendement van de heer A. Denys
Afdeling 1 — Begrotingskredieten
Sectie 51 — Jeugdzorg en -bescherming

Het niet-gesplitste krediet „3.855,0 miljoen frank” brengen op „3.555,0 miljoen frank.”
(Vermindering met 300 miljoen frank).

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

16) een amendement van de heer A. Denys c.s.
Afdeling 1 — Begrotingskredieten
Sectie 52 — Bejaardenzorg

Het niet-gesplitst krediet „1.336,3 miljoen frank” brengen op „1.106,3 miljoen frank”.
(Vermindering met 230 miljoen frank)

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

17) een amendement van de heer A. Denys c.s.
Afdeling 1 — Begrotingskredieten
Sectie 53 — Gezinsaanlegenheden

Het niet-gesplitste krediet „7.095,9 miljoen frank” brengen op „6.398,9 miljoen frank”
(Vermindering met 697 miljoen frank)

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

18) een amendement van de heer A. Denys
Afdeling 1 — Begrotingskredieten
Sectie 58 — Volksgezondheid

Het niet-gesplitste krediet „3.347,6 miljoen frank” brengen op „2.797,6 miljoen frank.”
(Vermindering met 550 miljoen frank).

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

19) een amendement van de heer A. Denys
Afdeling 1 — Begrotingskredieten
Sectie 59 — Medisch-sociaal beleid

Het niet-gesplitste krediet „1.627,8 miljoen frank” brengen op „1.577,8 miljoen frank”
(Vermindering met 50 miljoen frank).

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

Ten slotte wordt artikel 2 aangenomen met 9 stemmen tegen 1.

Artikel 3

Op de tabel worden door verschillende leden amendementen ingediend die impliciet dit artikel 3 amenderen.

1) een amendement van de heer L. Brill
Afdeling 1 — Begrotingskredieten
Sectie 61 — Algemeen Economisch Beleid

Het niet-gesplitste krediet „6.961,0 miljoen frank” brengen op „6.904,6 miljoen frank”
(Verlaging met 56,4 miljoen frank)

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

2) een amendement van de heer L. Brill
Afdeling 1 — Begrotingskredieten
Sectie 62 — Economische Expansie en Regionale Ontwikkelingen (grote ondernemingen)

Het niet-gesplitste krediet „7.442,4 miljoen frank” brengen op „4.000,0 miljoen frank”
(Verlaging met 3.442,4 miljoen frank)

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

3) een amendement van de heer L. Brill
Afdeling 1 — Begrotingskredieten
Sectie 63 — Economische Expansie en Regionale Ontwikkeling (KMO)

Het niet-gesplitst krediet „4.204,8 miljoen frank” brengen op „4.000,0 miljoen frank”.
(Verlaging met 204,8 miljoen frank)

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

4) een amendement van de heer L. Brill
Afdeling 1 — Begrotingskredieten
Sectie 64 — Buitenlandse Handel en Exportbevordering

Het niet-gesplitst krediet „185,5 miljoen frank” brengen op „178,5 miljoen frank”
(Verlaging met 7 miljoen frank)

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

5) een amendement van de heer L. Brill
Afdeling 1 — Begrotingskredieten
Sectie 67 — Industriële Vernieuwing

Het niet-gesplitste krediet „4.829,1 miljoen frank” brengen op „3.329,1 miljoen frank”
(Verlaging met 1.500 miljoen frank)

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

6) een amendement van de heer L. Bril
Afdeling 1 — Begrotingskredieten
Sectie 66 — Ontginning van de natuurlijke rijkdommen

Het ordonnanceringskrediet „34,1 miljoen frank” weglaten.

(Weglating van een krediet van 34,1 miljoen frank)

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

7) een amendement van de heer J. Laverge C.S.
Afdeling 1 — Begrotingskredieten
sectie 69 — Werkgelegenheid

Het niet-gesplitste krediet „18.076,7 miljoen frank” brengen op „16.576,7 miljoen frank.”
(Vermindering van 1.500 miljoen frank).

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

8) een amendement van de heer W. Beysen C.S.
Afdeling 1 — Begrotingskredieten
Sectie 81 — Waterwegen en Binnenvaart

Het ordonnanceringskrediet „1.292,9 miljoen frank” brengen op „1.202,9 miljoen frank”
(Vermindering met 90 miljoen frank).

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

9) een amendement van de heer W. Beysen C.S.
Afdeling 1 — Begrotingskredieten
Sectie 82 — Havens, Loodswezen en Zeescheepvaart

Het ordonnanceringskrediet „4.111,3 miljoen frank” brengen op „3.711,3 miljoen frank.”
(Vermindering met 400 miljoen frank).

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

10) een amendement van de heer W. Beysen C.S.
Afdeling 1 — Begrotingskredieten
Sectie 84 — Wegen

Het ordonnanceringskrediet „3.627,7 miljoen frank” brengen op „2.627,7 miljoen frank.”
(Vermindering met 1.000 miljoen frank).

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

11) een amendement van de heer W. Beysen C.S.
Afdeling I — Begrotingskredieten
Sectie 85 — Gemeenschappelijk vervoer

Het niet-gesplitste krediet „6.901,7 miljoen frank” brengen op „6.501,7 miljoen frank.”
(Vermindering met 400,0 miljoen frank).

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

12) een amendement van de heer A. Denys
Afdeling I — Begrotingskredieten
Sectie 91 — Provisionele kredieten

Het niet-gesplitste krediet „6.091,7 miljoen frank” brengen op „5.966,3 miljoen frank.”
(Vermindering met 125,4 miljoen frank).

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

Ten slotte wordt het artikel 3 aangenomen met 9 stemmen tegen 1.

Artikelen 4 tot 14

De artikelen 4 tot 14 worden respectievelijk aangenomen met 9 stemmen tegen 1.

Artikel 15

Op artikel 15, § 1 werden amendementen ingediend door verschillende leden.

1) Een amendement van de heer J. Devolder

In § 1, Programma 56, art. 01.02.56 — Allerhande uitgaven en tussenkomsten in de kosten van gemeenten en OCMW's in het kader van de strijd tegen de kansarmoede — weglaten.

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

2) Een amendement van de heer J. Geysels

In § 1, Programma 42, art. 33.11.42 — Toelagen aan verenigingen voor Kansarme Jeugd, het bedrag „23,5 miljoen frank” vervangen door het bedrag „33,5 miljoen frank”.

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

3) Een amendement van de heer H. Suykerbuyk c.s.

In § 1, Programma 48, Artikel 02.01.48 — Bijdrage aan de Nederlandse Taalunie het bedrag van „54,2 miljoen frank” vervangen door „56,2 miljoen frank”.

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve stelt voor het amendement niet aan te nemen. De Voorzitter van de Executieve meent dat door dit amendement de administratieve begroting gewijzigd wordt. Tevens dient de wil van Nederland met betrekking tot de financiering van de Taalunie vast te staan. Een lid meent dat Nederland wel bereid is om meer aan de Taalunie te geven.

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 5 stemmen tegen 1 bij 4 onthoudingen.

4) Een amendement van de heer J. Geysels c.s.

A. In § 1, Programma 56, een artikel „01.03.56 — Allerhande uitgaven en tussenkomsten van de Vlaamse Gemeenschapscommissie van Brussel in het kader van de strijd tegen de kansarmoede” invoegen met een bedrag van 25,0 miljoen frank.

B. In § 1, Programma 56, naast artikel 01.02.56 — Allerhande uitgaven en tussenkomsten in de kosten van gemeenten en OCMW's in het kader van de strijd tegen de kansarmoede een bedrag invoegen van 475,0 miljoen frank.

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

Ten slotte wordt artikel 15 aangenomen met 9 stemmen tegen 1.

Artikelen 16 tot 19

Deze artikelen geven geen aanleiding tot opmerkingen.

Ter stemming gelegd worden deze artikelen respectievelijk aangenomen met 9 stemmen tegen 1.

Artikel 20

Op artikel 20 en op de tabel worden amendementen ingediend door de Vlaamse Executieve. Verschillende leden dienen eveneens amendementen in die artikel 20 impliciet amenderen.

1) Een amendement van de Vlaamse Executieve (op de tabel)

Afdeling II — Verrichtingen op begrotingsfondsen — Sectie 28 — P.M.S.-centra

Sectie II — Diensten aan bijzondere beheersregelen onderworpen. Hoofdstuk 1-bis — Diensten met afzonderlijk beheer in het Gemeenschapsonderwijs

Artikel 70.05.28 C — Samengevoegde begroting van de Gemeenschapsdiensten met afzonderlijk beheer voor de Gemeenschaps-PMS-centra (overdracht van basisallocatie 41.23.28).

De ontvangsten van het jaar en de uitgaven van het jaar respectievelijk „106,7 miljoen frank” en „107,8 miljoen frank” respectievelijk brengen op „0,0 miljoen frank” en 1,1 miljoen frank”.

De totalen voor Hoofdstuk Ibis en voor sectie 28 — PMS-centra voor de ontvangsten en de uitgaven respectievelijk brengen op „0,0 miljoen frank” en „1,1 miljoen frank”.

Ter stemming gelegd wordt het amendement van de Vlaamse Executieve aangenomen met 9 stemmen tegen 1.

2) Een amendement van de Vlaamse Executieve (op de tabel)

Afdeling II — Verrichtingen op begrotingsfondsen

Sectie 35 — Algemeen Onderwijs en Vorming

1 — Uitgaven op inkomsten met speciale bestemming

Hoofdstuk 1 — Fondsen voornamelijk gestijfd door begrotingskredieten.

Artikel 60.03.35 A — Fonds voor Navorming (artikel 77, § 1 van het decreet van 5 juli 1989 betreffende het onderwijs) (overdracht van basisallocaties 01.15.35, 01.16.35 en 01.18.35)

De ontvangsten en uitgaven ten belope van respectievelijk „0,0 miljoen frank” en „0,0 miljoen frank” brengen respectievelijk op „280,0 miljoen frank” en „280,0 miljoen frank”.

Het totaal voor de ontvangsten en de uitgaven van Hoofdstuk 1 respectievelijk brengen op „589,4 miljoen frank” en „645,7 miljoen frank”.

Het totaal voor de ontvangsten en de uitgaven van Sectie 35 respectievelijk brengen op „1.993,2 miljoen frank” en „2.962,1 miljoen frank”.

De algemene totalen voor Afdeling II voor de ontvangsten en voor de uitgaven respectievelijk brengen op „70.021,6 miljoen frank” en „73.004,9 miljoen frank”.

Ter stemming gelegd wordt het amendement van de Vlaamse Executieve aangenomen met 9 stemmen tegen 1.

3) Een amendement van de Vlaamse Executieve (op artikel 20)

Het bedrag van „21.653.000.000 frank” en het bedrag van „24.001.600.000 frank” voorkomend onder de tweede alinea respectievelijk brengen op : „21.826.300.000 frank” en „24.174.900.000 frank”.

Ter stemming gelegd wordt het amendement van de Vlaamse Executieve op artikel 20 aangenomen met 9 stemmen tegen 1.

4) Een amendement van de heer J. Devolder

Afdeling II — Verrichtingen op begrotingsfondsen

Sectie 54 — Zorg voor minder-validen

1 — Uitgaven op inkomsten met speciale bestemming

Hoofdstuk 1 — Fondsen voornamelijk gestijfd door begrotingskredieten

Artikel 60.05.54 — Fonds voor gehandicapten (overdracht van basisallocaties 41.01.54, 41.02.54 en 41.03.54)

De ontvangsten van het jaar „9.578,3 miljoen frank” brengen op „9.128,3 miljoen frank”, de uitgaven van het jaar „10.078,2 miljoen frank” brengen op „9.128,3 miljoen frank” en het saldo 30.12.1990 „398,5 miljoen frank” brengen op 898,5 miljoen frank”. (Verlaging van de ontvangsten met 450,0 miljoen frank en van de uitgaven met 250,0 miljoen frank en verhoging van het saldo met 500,0 miljoen frank).

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

5) Een amendement van de heer L. Bril

Afdeling II — Verrichtingen op de begrotingsfondsen.

1 — Uitgaven op inkomsten met speciale bestemming

Hoofdstuk 1 — Fondsen voornamelijk gestijfd door begrotingskredieten

Sectie 62 — Fonds voor de economische expansie en de regionale ontwikkeling — grote ondernemingen.

Artikel 60.01.02 — Fonds voor de economische expansie en de regionale reconversie (koninklijke besluiten van 18 april 1967 en 29 juni 1967). Sector Economische Expansie, Handel en Nijverheid (overdracht van basisallocatie 41.07.62).

De ontvangsten van het jaar „1.088,8 miljoen frank” en de uitgaven van het jaar „1.078,0 miljoen frank” brengen op „596,8 miljoen frank” en het saldo 30.12.1990 „200,8 miljoen frank” brengen op „190,0 miljoen frank”. (Verlaging van de ontvangsten met 492,0 miljoen frank, van de uitgaven met 471,2 miljoen frank en van het saldo met 10,8 miljoen frank).

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

6) Een amendement van de heer L. Bril

Artikel 60.03.02 — Fonds voor de economische expansie en de regionale reconversie (koninklijk Besluit van 18 april 1967)) Sector Economische Expansie, Handel en Nijverheid (overdracht van basisallocatie 61.06.62)

De ontvangsten van het jaar „4.752,8 miljoen frank” en de uitgaven van het jaar „4.780,0 miljoen frank” brengen op „2.610,8 miljoen frank en het saldo 31.12.1990 „484,5 miljoen frank” brengen op „511,7 miljoen frank”. (Verlaging van de ontvangsten met 2.142,0 miljoen frank en van de uitgaven met 2.178,2 miljoen frank, verhoging van het saldo met 27,2 miljoen frank).

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

7) Een amendement van de heer L. Bril

Artikel 60.05.62 — Regionaal Ontwikkelingsfonds, Sector Economische Expansie, Handel en Nijverheid (overdracht van basisallocatie 41.09.62)

De ontvangsten van het jaar „239,6 miljoen frank” en de uitgaven van het jaar „239,6 miljoen frank” brengen op „131,6 miljoen frank”
(Verlaging van de ontvangsten en van de uitgaven met 108,0 miljoen frank).

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

8) Een amendement van de heer L. Bril

Artikel 60.07.02 — Regionaal Ontwikkelingsfonds, Sector Economische Expansie, Handel en Nijverheid (overdracht van basisallocatie 61.08.62)

De ontvangsten van het jaar „1.526,2 miljoen frank” en de uitgaven van het jaar „1.500,0 miljoen frank” brengen op „834,8 miljoen frank” en het saldo 31.12.1990 „496,2 miljoen frank” brengen op „470 miljoen frank”.
(Verlaging van de ontvangsten met 691,4 miljoen frank, van de uitgaven met 665,2 miljoen frank en van het saldo met 26,2 miljoen frank).

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

9) Een amendement van de heer L. Bril

Sectie 63 — Economische Expansie en regionale ontwikkeling — KMO

Sectie 9 — Staatsuitgaven op inkomsten met speciale bestemming

Hoofdstuk 1 — Fondsen voornamelijk gestijfd door begrotingskredieten

Artikel 60.02.63 — Fonds voor de economische expansie en de regionale reconversie (koninklijke besluiten van 18 april 1967 en van 29 juni 1967). Sector Economische Expansie — KMO (overdracht van basisallocatie 41.08.62)

De ontvangsten van het jaar „2.660,6 miljoen frank” en de uitgaven van het jaar „2.660,6 miljoen frank” brengen op „2.531,6 miljoen frank”.
(Verlaging van de ontvangsten en van de uitgaven met 129 miljoen frank).

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

10) Een amendement van de heer L. Bril

Artikel 60.04.03 — Fonds van de economische expansie en de regionale reconversie (koninklijk besluit van 18 april 1967), Sector Economische Expansie, KMO (overdracht van basisallocatie 61.07.63).

De ontvangsten van het jaar „697,7 miljoen frank” en de uitgaven van het jaar „697,7 miljoen frank” brengen op „664,7 miljoen frank”.
(Verlaging van de ontvangsten en van de uitgaven met 33,0 miljoen frank).

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

11) Een amendement van de heer L. Bril

Artikel 60.06.63 — Regionaal Ontwikkelingsfonds, Sector Economische Expansie KMO (overdracht van basisallocatie 41.10.63).

De ontvangsten van het jaar „719,4 miljoen frank” en de uitgaven van het jaar „719,4 miljoen frank” brengen op „684,5 miljoen frank”.
(Verlaging van de ontvangsten en van de uitgaven met 34,9 miljoen frank).

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

12) Een amendement van de heer L. Bril

Artikel 60.08.03 — Regionaal Ontwikkelingsfonds, Sector Economische Expansie 63 (overdracht van basisallocatie 61.09.63).

De ontvangsten van het jaar „144,1 miljoen frank” brengen op „136,2 miljoen frank”.
(Verlaging van de ontvangsten en van de uitgaven met 7,9 miljoen frank).

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

13) Een amendement van de heer L. Bril

Sectie 64 — Buitenlandse Handel en Exportbevordering
Sectie 1 — Uitgaven op inkomsten met speciale bestemming
Hoofdstuk 1 — Fondsen voornamelijk gestijfd door begrotingskredieten.

Artikel 60.02.64 — Fonds van de Buitenlandse Handel (artikel 5 van de wet van 24 maart 1954) (overdracht van basisallocatie 41.02.64).

De ontvangsten van het jaar „50 miljoen frank” en de uitgaven van het jaar „50 miljoen frank” brengen op „43 miljoen frank”.
(Verlaging van de ontvangsten en van de uitgaven met 7,0 miljoen frank).

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

14) Een amendement van de heer L. Bril

Sectie 67 — Beleid inzake Industriële Vernieuwing
1. Uitgaven op inkomsten met speciale bestemming
Hoofdstuk 1 — Fondsen voornamelijk gestijfd door begrotingskredieten
Artikel 60.09.67 — Fonds voor Innovatie en Technologie (overdracht van basisallocatie 61.10.67).

De ontvangsten van het jaar „900 miljoen frank” en de uitgaven van het jaar „900 miljoen frank” brengen op „700 miljoen frank”.
(Verlaging van de ontvangsten en van de uitgaven met 200 miljoen frank).

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

15) Een amendement van de heer D. Van Mechelen c.s.

Sectie 69 — Werkgelegenheid
J. Uitgaven op inkomsten met speciale bestemming

Hoofdstuk 1 — Fondsen voornamelijk gestijfd door begrotingskredieten

Artikel 60.01.69 — Fonds voor de Tewerkstelling en Beroepsopleiding (overdracht van basisallocatie 01 .01.69).

De ontvangsten en de uitgaven van het jaar „16.792,5 miljoen frank” brengen op „15.076,5 miljoen frank”. (Vermindering met 1.716,0 miljoen frank).

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 9 stemmen tegen 1.

Ten slotte wordt het gewijzigd artikel 20 aangenomen met 9 stemmen tegen 1

Artikelen 21 tot 69

Ter stemming gebracht worden deze artikelen respectievelijk aangenomen met 9 stemmen tegen 1.

Artikel 70

De Vlaamse Executieve dient een amendement in op artikel 70. Het amendement luidt :

„Tussen het eerste en het tweede lid van artikel 70 een nieuw lid invoegen, luidend als volgt

„Dit fonds heeft tot doel bij te dragen tot de expansie en regionale reconversie door middel van opdrachten van alle aard in verband met het economisch initiatief al dan niet gepaard gaande met het gebruik van middelen voorzien op het Fonds voor Industriële Vernieuwing”.

Ter stemming gelegd wordt het amendement van de Vlaamse Executieve aangenomen met 9 stemmen tegen 1.

Ten slotte wordt het gewijzigd artikel aangenomen met 9 stemmen tegen 1.

Artikelen 71 tot 78

Ter stemming gebracht worden deze artikelen respectievelijk aangenomen met 9 stemmen tegen 1.

Artikel 79

De Vlaamse Executieve dient een amendement in dat luidt als volgt :

„A. Op de achtste regel van het eerste lid tussen „561.02.B.20” en „561.05 .B .20” het artikel „561.03” invoegen.

B. Op de zesde regel van het tweede lid tussen „561.02.B.20” en „561.04.B.20” het artikel „561.03” invoegen.”

Ter stemming gelegd wordt het amendement van de Vlaamse Executieve aangenomen met 9 stemmen tegen 1.

Ten slotte wordt het gewijzigd artikel aangenomen met 9 stemmen tegen 1.

Artikel 80 tot 83

Ter stemming gebracht worden deze artikelen respectievelijk aangenomen met 9 stemmen tegen 1.

Artikel 84

De Vlaamse Executieve legt volgend amendement neer :

„Het artikel 84 vervangen door wat volgt :

Artikel 84

De Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting wordt ertoe gemachtigd, op voordracht van de Gemeenschapsminister van Onderwijs, de waarborg van de Vlaamse Gemeenschap te hechten aan een lening op te nemen door de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen of een door haar aan te wijzen gespecialiseerde dochtervennootschap.

De opbrengst van deze lening dient door de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen respectievelijk door de door haar aangewezen gespecialiseerde dochtervennootschap te worden doorgestort aan de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs ten belope van 1.648,0 miljoen frank ten behoeve van het Gemeenschapsonderwijs en aan de Dienst voor Infrastructuurwerken voor het Gesubsidieerd Onderwijs ten belope van 500,8 miljoen frank ten behoeve van het officieel gesubsidieerd onderwijs en 1.824,6 miljoen frank ten behoeve van het vrij gesubsidieerd onderwijs. Deze middelen worden aangewend ter financiering van beheer, onderhoud en investeringen in schoolgebouwen.”

Ter stemming gelegd wordt het amendement van de Vlaamse Executieve aangenomen met 9 stemmen tegen 1.

Ten slotte wordt het gewijzigd artikel aangenomen met 9 stemmen tegen 1.

Artikelen 85 tot 103

Ter stemming gebracht worden deze artikelen respectievelijk aangenomen met 9 stemmen tegen 1.

Artikel 104

De Vlaamse Executieve stelt een amendement (Stuk 8-B — Nr. 2) voor dat ertoe strekt artikel 104 te vervangen als volgt :

„Artikel 104

De machtiging tot het aangaan van verbintenissen bepaald in artikel 6 van het decreet van 8 maart 1989, wordt met een bedrag van 500.000.000 frank verhoogd tot maximaal 1.000.000.000 frank.”

Ter stemming gelegd wordt het amendement van de Vlaamse Executieve aangenomen met 9 stemmen tegen 1.

Ten slotte wordt het gewijzigd artikel aangenomen met 9 stemmen tegen 1.

Artikelen 105 tot 118

Ter stemming gelegd worden deze artikelen aangenomen met 9 stemmen tegen 1.

Eindstemming

Ten slotte wordt het gehele ontwerp van decreet, samen met de krediettabel, aangenomen met 9 stemmen tegen 1.

**V. VOORSTEL VAN MOTIE
VAN OVEREENSTEMMING**

Volgend voorstel van motie wordt voorgesteld :

„Voorstel van motie

betreffende de overeenstemming van de ingediende administratieve begroting van de Vlaamse Gemeenschap met de inhoud en de doelstellingen van het ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990.

De Vlaamse Raad,

Gelet op artikel 9, § 6 van de wet van 28 juni 1963 op de Rijkscomptabiliteit ;

Gelet op het ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 ;

Gelet op de door de Vlaamse Executieve ingediende administratieve begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 ;

Gelet op het verslag van het Rekenhof over het onderzoek van de begroting ;

Gelet op het onderzoek van de administratieve begroting in de specifiek bevoegde Commissies en in de Commissie voor Financiën en Begroting ;

Gelet op de bevestiging in de specifiek bevoegde Commissies van de overeenstemming van de administratieve begroting met de inhoud en de doelstellingen van het ontwerp van uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1990 ;

Verklaart

de ingediende administratieve begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 in overeenstemming met de inhoud en de doelstellingen van het ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990.”

Stemming

Ter stemming gebracht wordt het voorstel van motie aangenomen met 9 stemmen tegen

De Verslaggevers,

De Voorzitter,

J. DE BREMAEKER

L. VANVELTHOVEN

P. DEPREZ

**TEKSTEN AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE
NA AMENDERING****UITGAVENBEGROTING 1990****A. ONTWERP VAN DECREET****Opschrift**

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990

Artikel 20

De verrichtingen met betrekking tot de werking van de organen en de diensten van de Vlaamse Gemeenschap op de speciale fondsen, die voorkomen onder Afdeling II van de tabel gevoegd bij dit decreet, worden geraamd op 33.800.000 frank voor de ontvangsten en op 33.800.000 frank voor de uitgaven. Zij worden aangeduid met de code 01.

De verrichtingen met betrekking tot de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap verleend bij artikel 59bis van de Grondwet op de speciale fondsen die voorkomen onder Afdeling II van de tabel gevoegd bij dit decreet worden geraamd op 21.826.300.000 frank voor de ontvangsten en op 24.174.900.000 frank voor de uitgaven. Zij worden aangeduid met code 02.

De verrichtingen met betrekking tot de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap verleend bij artikel 107quater van de Grondwet op de speciale fondsen die voorkomen onder Afdeling II van de tabel gevoegd bij dit decreet, worden geraamd op 48.161.500.000 frank voor de ontvangsten en op 48.796.200.000 frank voor de uitgaven. Zij worden aangeduid met code 03.

Artikel 70

Met betrekking tot het artikel 66.09.67A, Sectie 67, Afdeling II, „Fonds voor het Innovatie en Technologie Onderzoek in Vlaanderen”, worden, voor het begrotingsjaar 1990 vastleggingsmachtigingen verleend voor een totaal bedrag van 1.250.000.000 frank.

Dit fonds heeft tot doel bij te dragen tot de expansie en regionale reconversie door middel van opdrachten van alle aard in verband met het economisch initiatief al dan niet gepaard gaande met het gebruik van middelen voorzien op het Fonds voor Industriële Vernieuwing.

De sommen gestort door de ondernemingen aan het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap met betrekking tot terugbetalingen van contractuele verplichtingen in het kader van het F.I.T. worden ter beschikking gesteld van de Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie met het oog op de uitbetaling ten laste van het art. 60.09.67A, Sectie 67, Afdeling II.

Artikel 79

Door bemiddeling van de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden wordt het Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-sociale Instellingen gemachtigd ten laste van de artikelen 561.02.A.20 en 561.05.A.20 van zijn begroting 1990 een be-

drag van 1.714.500.000 frank vast te leggen voor de per lot gesplitste vastleggingen en ten laste van de artikelen 561.02.B.20, 561.03, 561.05.B.20, 533.03 en 561.04 een bedrag van 2.017.600.000 frank te vereffenen.

Door bemiddeling van de Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin wordt het Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-sociale Instellingen gemachtigd, ten laste van het artikel 561.02.20.A.20 van zijn begroting 1990 een bedrag van 1.054.600.000 frank vast te leggen en ten laste van de artikelen 561.02.B.20, 561.03, 561.04.B.20 en 561.04 een bedrag van 1.172.400.000 frank te vereffenen.

Het Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-sociale Instellingen wordt eveneens gemachtigd, door bemiddeling van de Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin en de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag van de intrest en de aflossing binnen een termijn van ten hoogste 20 jaar voor leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelage bedoeld in artikel 6 van de Wet van 6 juli 1973 tot wijziging van die van 23 december 1963 op de ziekenhuizen.

De verbintenissen afgesloten door de Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin mogen in 1990 gaan tot een totaalbedrag aan leningen dat niet meer mag belopen dan 459.000.000 frank.

Deze afgesloten door de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden mogen in 1990 gaan tot een totaalbedrag aan leningen dat niet meer mag belopen dan 571.500.000 frank.

Artikel 84

De Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting wordt ertoe gemachtigd, op voordracht van de Gemeenschapsminister van Onderwijs, de waarborg van de Vlaamse Gemeenschap te hechten aan een lening op te nemen door de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen of een door haar aan te wijzen gespecialiseerde dochtervennootschap.

De opbrengst van deze lening dient door de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen respectievelijk door de door haar aangewezen gespecialiseerde dochtervennootschap te worden doorgestort aan de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs ten belope van 1.648,0 miljoen frank ten behoeve van het Gemeenschapsonderwijs en aan de Dienst voor Infrastructuurwerken voor het Gesubsidieerd Onderwijs ten belope van 500,8 miljoen frank ten behoeve van het officieel gesubsidieerd onderwijs en 1.824,6 miljoen frank ten behoeve van het vrij gesubsidieerd onderwijs.

Deze middelen worden aangewend ter financiering van beheer, onderhoud en investeringen in schoolgebouwen.

Artikel 104

De machtiging tot het aangaan van verbintenissen, bepaald bij artikel 6 van het decreet van 8 maart 1989, wordt met een bedrag van 500.000.000 frank verhoogd tot maximaal 1.000.000.000 frank.

B. TABEL

AFDELING II — VERRICHTINGEN OP BEGROTINGSFONDSEN

De tekst van de bladzijde 66, van Stuk 8-B (1988-1989) – Nr. 1 wordt vervangen door wat volgt :

(in miljoen frank)

Code	Artikel	Wijze van beschikking	TEKSTEN	Saldo 01/01/90	Ontvangsten van het jaar	Uitgaven van het jaar	Saldo 31/12/90
Sectie 28 — P.M.S. -centra							
Sectie II — Diensten aan bijzondere beheersregels onderworpen							
HOOFDSTUK IBIS							
DIENSTEN MET AFZONDERLIJK BEHEER IN HET GEMEENSCHAPSONDERWIJS							
02	70.05.28	C	Samengevoegde begroting van de Gemeenschapsdiensten met afzonderlijk beheer voor de Gemeenschaps-P.M.S.-centra (overdracht van basisallocatie 41.23.28)	4,4	0,0	1,1	3,3
Totaal voor Hoofdstuk Ibis				4,4	0,0	1,1	3,3
Totaal voor Sectie 28 — P.M.S.-centra				4,4	0,0	1,1	3,3

De tekst van bladzijde 69 van Stuk 8-B (1988-1989) – Nr. 1 wordt vervangen door wat volgt :

(in miljoen frank)

Code	Artikel	Wijze van beschikking	TEKSTEN	Saldo 01/01/90	Ontvangsten van het jaar	Uitgaven van het jaar	Saldo 31/12/90
Sectie 35 – Algemeen Onderwijs en Vorming							
I. UITGAVEN OP INKOMSTEN MET SPECIALE BESTEMMING							
HOOFDSTUK 1							
FONDSSEN VOORNAMELIJK GESTIJFD DOOR BEGROTINGSKREDIETEN							
02	60.01.35	A	Fonds voor Onderwijs en Vorming (Met geldvoorschotten waarover de rekenplichtigen van het fonds voor Onderwijs en Vorming beschikken, kunnen worden betaald : de beurzen voor de buitenlandse studenten, evenals de uitgaven van welk bedrag ook, voortvloeiend uit de uitwisseling van de personen en de organisatie van internationale manifestaties en ontmoetingen in het raam van de internationale betrekkingen, voor zover deze vallen onder de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Onderwijs) (overdracht van basisallocaties 33.22.35, 33.23.35, 01.03.35)	1008	209,4	265,7	44,5
02	60.02.35	A	Gebouwenfonds voor de scholen van de Gemeenschap en rechtsopvolger of instelling ermede belast (verplichtingen aangegaan vóór 1 januari 1989) (pro memorie)	—	—	—	—
02	60.03.35	A	Fonds voor Navorming (art. 77, § 1 van het Decreet van 5 juli 1989 betreffende het onderwijs) (overdracht van basisallocaties 01.15.35, 01.16.35 en 01.18.35)	—	280,0	280,0	—
02	60.23.35	A	Bijzonder fonds „crisissituaties” (overdracht van basisallocatie 41.18.35)	—	100,0	100,0	—
02	60.65.35	A	Fonds voor provinciale en gemeentelijke schoolgebouwen en rechtsopvolger of instelling ermede belast (verplichtingen aangegaan vóór 1 januari 1989) (pro memorie)	—	—	—	—
Totaal voor Hoofdstuk 1				100,8	589,4	645,7	44,5
HOOFDSTUK II							
WEDERBELEGGINGSFONDSSEN VAN BEGROTINGSKREDIETEN							
02	63.01.35	C	Leningsfondsen voor de personeelsleden in actieve dienst, aan de gepensioneerden en aan hun weduwe, rechthebbende op een overlevingspensioen	1,9	8,2	7,5	2,6
Totaal voor Hoofdstuk II				1,9	8,2	7,5	2,6
HOOFDSTUK III							
FONDSSEN GESTIJFD DOOR BIJZONDERE INKOMSTEN							
02	66.16.35	C	Intendancediensten van het hoofdbestuur van het Ministerie van Onderwijs	2,5	9,2	10,7	1,0
02	66.23.35	A	Fonds bestemd voor de aanwending van de opbrengst van het ter beschikking stellen der schoollokalen en terreinen na de schooluren aan verenigingen voor het beleggen van eigen socio-culturele activiteiten overeenkomstig de ministeriële omzendbrief nr. 901/VG.8/1978, voor het betalen van onderhouds- en uitbatingkosten	24,9	—	—	24,9

De tekst van bladzijde 71 van Stuk 8-B (1988-1989) – Nr. 1 wordt vervangen door wat volgt :

(in miljoen frank)

Code	Artikel	Wijze van beschikking	TEKSTEN	Saldo 01/01/90	Ontvangsten van het jaar	Uitgaven van het jaar	Saldo 31/12/90
Sectie II — <i>Diensten aan bijzondere beheersregels onderworpen</i>							
HOOFDSTUK IBIS							
GEMEENSCHAPSDIENSTEN MET AFZONDERLIJK BEHEER IN HET GEMEENSCHAPSONDERWIJS							
02	70.04.35	C	Samengevoegde begroting van de Gemeenschapsdiensten met afzonderlijk beheer in het Gemeenschapsonderwijs (overdracht van basisallocaties 41.23.22, 41.23.23, 41.23.24, 41.23.25, 41.23.27)	1.164,9	0,0	911,8	253,1
Totaal voor Hoofdstuk Ibis				1.164,9	0,0	911,8	253,1
Totaal voor Sectie 35 — Algemeen Onderwijs en Vorming				1.295,0	1.993,2	2.962,1	326,1

De tekst van bladzijde 94 van Stuk 8-B (1988-1989) – Nr. 1 wordt vervangen door wat volgt :

(in miljoen frank)

Code	Artikel	Wijze van beschikking	TEKSTEN	Saldo 01/01/90	Ontvangsten van het jaar	Uitgaven van het jaar	Saldo 31/12/90
Sectie 92 — <i>Uitgaven ten gevolge van de toekenning van de waarborg van de Vlaamse Gemeenschap</i>							
1. UITGAVEN OP INKOMSTEN MET SPECIALE BESTEMMING							
HOOFDSTUK III							
FONDSEN GESTIJD DOOR BIJZONDERE INKOMSTEN							
03	66.03.92 (nieuw)	C	Gemeenschappelijk waarborgfonds in verband met de huis- vesting	13,6	12,0	13,0	12,6
Totaal voor Hoofdstuk III				13,6	12,0	13,0	12,6
Totaal voor Sectie 92 — Uitgaven ten gevolge van de toekenning van de waarborg van de Vlaamse Gemeenschap				13,6	12,0	13,0	12,6
Totaal voor Afdeling II — Afzonderlijke Sectie				7.043,7	70.021,6	73.004,9	4.060,4

BIJLAGE

OPSPLITSING VAN DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP
VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1990 OVER DE DIVERSE
GESPECIALISEERDE COMMISSIES

DECREETBEPALINGEN

Commissie voor Financiën en Begroting

artikelen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 (samen met Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt), 11 (samen met Onderwijs en Vorming — Cultuur — Openbare Werken en Vervoer), 13, 14, 15 (samen met Onderwijs en Vorming — Cultuur — Openbare Werken en Vervoer — Welzijn en Gezondheid — Economie — Energie en Tewerkstelling — Leefmilieu — Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting — Buitenlandse en Externe Aangelegenheden), 16, 17 (samen met Onderwijs en Vorming — Cultuur — Welzijn en Gezondheid — Leefmilieu), 18, 20, 21, 25, 26, 27, 84 (samen met Onderwijs en Vorming), 85 (samen met Economie, Energie en Tewerkstelling), 86 (samen met Economie, Energie en Tewerkstelling), 87 (samen met Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting), 88 (samen met Leefmilieu), 91 (samen met Welzijn en Gezondheid), 92 (samen met Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting), 93 (samen met Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt), 95 (samen met Onderwijs en Vorming), 96 (samen met Cultuur), 98, 99, 100, 104, 111, 112 (samen met Onderwijs en Vorming).

Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt

artikelen 7 (samen met Financiën en Begroting), 15 (programma 14 art. 33.03.14), 76 (samen met Leefmilieu), 77 (samen met Leefmilieu), 93 (samen met Financiën en Begroting), 102.

Commissie voor Buitenlandse en Externe Aangelegenheden

artikelen 15 (programma 48), 17 (art. 60.02.64), 49, 116.

Commissie voor Cultuur

artikelen 9 (samen met Economie, Energie, Tewerkstelling — Onderwijs en Vorming — Welzijn en Gezondheid), 11 (samen met Openbare Werken en Vervoer — Onderwijs en Vorming — Financiën en Begroting), 15 (programma 25, 41, 42, 43, 44, 45, 47, 48), 17 (art. 66.01.45), 19, 24, 96 (samen met Financiën en Begroting), 101, 115.

Commissie voor Economie, Energie, Tewerkstelling

- Gemeenschapsminister De Batselier : artikel 9 (samen met Onderwijs en Vorming — Cultuur — Welzijn en Gezondheid), 15 (programma 61, 65, 67), 17 (art. 60.21.66, 66.09.67, 66.10.67), 52, 53, 54, 55, 56, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 84, 85 (samen met Financiën en Begroting), 86 (samen met Financiën en Begroting), 94.
- Gemeenschapsminister De Wulf : artikel 57 (samen met Onderwijs en Vorming).

Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting

- Gemeenschapsminister Waltniel : Huisvesting
artikelen 10, 15 (programma 76, 77, 78), 60, 75, 82, 83, 87 (samen met Financiën en Begroting), 92 (samen met Financiën en Begroting).

Ruimtelijke Ordening

Nihil

- Gemeenschapsminister Kelchtermans : Landinrichting
artikelen 15 (programma 73), 58, 59, 108.

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

artikelen 15 (programma 71, 72, 74), 17 (art. 60.02.72), 73, 74, 76 (samen met Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt), 77 (samen met Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt), 80, 81, 88 (samen met Financiën en Begroting), 105, 106, 107, 109, 117.

Commissie voor de Media

Nihil

Commissie voor Onderwijs en Vorming

- Gemeenschapsminister Coens : artikelen 8, 9 (samen met Economie, Energie

en Tewerkstelling — Cultuur — Welzijn en Gezondheid), 11 (samen met Cultuur — Openbare Werken en Vervoer — Financiën en Begroting), 12, 15 (programma 22, 23, 26, 31, 33, 35), 17 (art. 60.01.35, 67.01.35), 23 (art. 11.50.14), 28, 29, 30, 31, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 62, 63, 78, 84 (samen met Financiën en Begroting), 95 (samen met Financiën en Begroting), 97, 103, 112 (samen met Financiën en Begroting), 114.

- Gemeenschapsminister De Batselier : artikelen 15 (programma 34), 17 (art. 66.05.34), **89**.
- Gemeenschapsminister De Wulf : artikel 57 (samen met Economie, Energie en Tewerkstelling).

Commissie voor Openbare Werken en Vervoer

artikelen 11 (samen met Onderwijs en Vorming — Cultuur — Financiën en Begroting), 15 (programma 14 art. 33.04.14 en 33.05.14, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 88), 23 (art. 11.80.14), 61, 110, 113.

Commissie voor Welzijn en Gezondheid

- Gemeenschapsminister Lenssens : artikelen 9 (samen met Economie, Energie en Tewerkstelling — Cultuur — Welzijn en Gezondheid), 15 (programma 51, 52, 53, 54, 55, 56), 17 (art. 60.05.54), 50, 79, 90, 118.
- Gemeenschapsminister Weckx : artikelen 15 (programma 58, 59), 17 (art. 60.02.59), 51, 79, 91 (samen met Financiën en Begroting), 118.

BEGROTINGSTABEL

Commissie voor Financiën en Begroting

Afdeling 1 — Secties 01, 02, 03, 14, 16, 17, 20, 91, 92, 93, 99.

Afdeling II — Secties 16, 92.

Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt

Afdeling 1 — Secties 12, 14, 19.

Commissie voor Buitenlandse en Externe Aangelegenheden

Afdeling 1 — Secties 18, 48 (Cultuur), 64 (Economie).

Afdeling II — Secties 48, 64.

Afdeling V — CGIS

Commissie voor Cultuur

Afdeling 1 — Secties 09, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 49.

Afdeling II — Secties 41, 45.

Commissie voor Economie, Energie en Tewerkstelling

— Gemeenschapsminister De Batselier :

Afdeling 1 — Secties 04, 14, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67.

Afdeling II — Secties 61, 62, 63, 64, 66, 67.

— Gemeenschapsminister De Wulf :

Afdeling 1 — Secties 07, 69.

Afdeling II — Secties 69.

Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting

— Gemeenschapsminister Waltniel :

Afdeling 1 — Sectie 05

Huisvesting

Afdeling 1 — Sectie 78

Afdeling II — Sectie 78

Ruimtelijke Ordening

Afdeling 1 — Sectie 76

Afdeling II — Sectie 76

Monumenten en Landschappen

Afdeling 1 — Secties 77, 94.

— Gemeenschapsminister Kelchtermans :

Landinrichting

Afdeling 1 — Sectie 73.

Afdeling II — Sectie 73.

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Afdeling 1 — Secties 08, 14, 71, 72, 74.

Afdeling II — Secties 71, 72.

Afdeling V — OVAM

Commissie voor de Media

Afdeling 1 — Sectie 47

Commissie voor Onderwijs en Vorming

— Gemeenschapsminister Coens :

Afdeling 1 — Secties 11, 14, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 35, 91.

Afdeling II — Secties 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 35.

Gemeenschapsminister De Batselier :

Afdeling 1 — Secties 33, 34.

Afdeling II — Sectie 34.

— Gemeenschapsminister De Wulf :

Afdeling 1 — Sectie 32.

Commissie voor Openbare Werken en Vervoer

Afdeling 1 — Secties 13, 14, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88.

Afdeling II — Secties 81, 82, 88.

Commissie voor Welzijn en Gezondheid

— Gemeenschapsminister Lenssens :

Afdeling 1 — Secties 06, 14, 51, 52, 53, 54, 55, 56.

Afdeling II — Secties 51, 54.

— Gemeenschapsminister Weckx :

Afdeling 1 — Secties 10, 58, 59.

Afdeling II — Sectie 59.

Afdeling V — Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-Sociale Instellingen.
